

Edebiyat Defteri

inaganlu -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Temmuz 2025 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Adı Pembe

Bir gariptir kızın adı Pembe.
Okuyamadı.

Hayatta okuduğu tek bir roman vardı,
onun adı da Bitmeyen Çilem.

Gülmesini bilmez, gülen herkesi deli sanırdı.
İstemesini de bilmezdi ama bir seferinde nasıl olduysa istedi.
"Hani ben de karışayım da ellere öyle,
değişsin bir şeyler, nasıl değişirse...
Hadiii... dileği olmaz mı!"

Otuz sekizlik Pembe, soluk dileğini yakalar son trende.
Beyaz atı yoktur, ama olsun,
hiç değilse kendisi ata benzemez Vahit'in.

Tutarlar bir apartıman altını, yaparlar düğün salonu.
Köşeye koyarlar Nermi'nin döşediği çiçeği,
üzerine de yazarlar — hani nam olsun diyerek — Kütahya Valisi.

Pembemiz giyer komşu kızından aldığı bol gelinliği,
başlar düğünümüz, fukaranın en şanlısıyla.
Oyunu da bir gariptir gariplerin;
neyse, geçer utana sıkıla.

Kafalardaki en heyecanlı kısım: takı merasimi.
Bu da cılız geçer, fakirin takısını fukara takar.
Ana babanın takısı da sahte: iki bilezik, bir gerdanlık.
Üçüncü sınıf meşrubatla yenilir kurabiyeler.
Davetlilere pasta sözü verildikten sonra,
biter Pembe'nin düğünü ve başlar asırlık hüznü.

Kafiye mi? Unutmadık ama Pembe'nin ricası:
"Şiir oldu garipliğimiz abi, bari şarkı sözü olmasın..."

İsmail Hakkı Naganlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132764/adi-pembe.html>

O Anfi

Safir bir geceydi gözleri.
Ortasında mahcup bir davetin ışıkları
Beyaz bir duvarı pembeye boyar gibiydi.
Sıcacıkta hayır derken bakışları.

Ben hala gençken, yaşlanan o delikanlı
Hatırlar mısın o anfiyi? Toy bir hırçınlık çağı.
Acaba naz mı yoksa cilve mi derken,
Nasıl da fark edememiştim o tanrıçayı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132869/o-anfi.html>

Sudan Heykeller

Garipliğini saklar an be an.
Kanmayın; değil biz gibi.
Geçer adeta bir nurdan,
üzerine düşen her ışık.

Berrak mı berrak bir sudan,
oluşmuş bir heykel gibi.
Yıllar yıkanıp düşmüş
saçına damla damla.

Yüzündeki her bir çizgi,
meleklerden iz gibi.
Gıdası: mor, mavi, üç boncuk —
sanki duasını besler gibi.

Duası mı ayakta tutuyor onu,
yoksa sırdan, kutsal davası mı?
Bilmez, seccadede verdiği selam
Evliya tarafından alınır her an.

Ya acemisidir bilemez ölümün,
ya da yaşamak ödülüdür Gülüm'ün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133192/sudan-heykeller.html>

Tek Seferde

Hissederken o ilk sevgiyi bahçenizde
Aynıydı korkularımız sarılamadık.
Yağmurlarda dolaşmadığımız elele
Kilitli bir dolaptaydı sevdalarımız.

İçimize aşkı çekmiştik çaresizce,
Hanımeli altında duraksadığımız,
O yılda sadece güller güzel açmıştı.
Yaşadık ölümsüz bir aşkı tek seferde.

İsmail Hakkı Naganlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133315/tek-seferde.html>

Aşkıımı Telkin

Gözlerini kapat, sakin ol.
Kendini rahat bırak, rahatla.
Şimdi uyuyacaksın... uyuyacaksın... uyuyorsun.

Rüya görüyorsun rüyanda.
Geçiyorsun uzun ve soğuk koridoru,
koridorun sonundaki boş odaya giriyorsun.
Boş bir oda... ve sadece küçük bir karyola.
Karyolada uyuyan küçük çocuk.
Çocuğun rüyasına giriyorsun.

Rüyasındaki uzun koridoru geçiyorsun.
Uzun koridorun sonundaki boş oda
ve sadece büyük bir karyola.
Karyolada uyuyan o yorgun ve güzel kadın.
Kadının rüyasına giriyorsun.

Rüyasındaki uzun ve soğuk koridoru geçiyorsun.
Koridorun sonundaki boş oda
ve sadece büyük, o eski karyola.
Karyolanın üstünde başını tutarak oturmuş bir adam.
Görüyorsun:
"Güzelim, bana ulaşmak hiç de zor değil."

Uyanacaksın... uyanıyorsun...
Yanında ben olmadan.

Geçiyorsun uzun ve gösterişli koridoru,
koridorun sonundaki şatafatlı o oda.
Odada altın kaplı büyük bir karyola.
Karyolada uyuyan bir adam.
Giremiyorsun rüyasına.

Ona doğru yürüyorlar,
rüyasındaki bir sürü kadın —
içlerinde sen olmadan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133471/askimi-telkin.html>

Beşli akrosniş denemesi

[alt_cizgi] Y [/alt_cizgi]alnız [alt_cizgi] a [/alt_cizgi]li [alt_cizgi] s [/alt_cizgi]evda [alt_cizgi] e [/alt_cizgi]linde
[alt_cizgi] m [/alt_cizgi]utlu [alt_cizgi] i [/alt_cizgi]nler [alt_cizgi] N [/alt_cizgi]e [alt_cizgi] y [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] A [/alt_cizgi]şkına layık aşık yapmazsa [alt_cizgi] i [/alt_cizgi]m [alt_cizgi] a [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] S [/alt_cizgi]ümbül sen gibi kokamaz [alt_cizgi] m [/alt_cizgi]i [alt_cizgi] s [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] E [/alt_cizgi]y güzellerin güzeli taşsız [alt_cizgi] e [/alt_cizgi]c [alt_cizgi] e [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] M [/alt_cizgi]utluğun deseni gibi parlayan [alt_cizgi] s [/alt_cizgi]i [alt_cizgi] m [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] i [/alt_cizgi]stemezsen sensiz gönül olursa [alt_cizgi] a [/alt_cizgi]s [alt_cizgi] i [/alt_cizgi]
[alt_cizgi] N [/alt_cizgi]e [alt_cizgi] i [/alt_cizgi]le [alt_cizgi] m [/alt_cizgi]urat [alt_cizgi] e [/alt_cizgi]ylerse [alt_cizgi]
[alt_cizgi] s [/alt_cizgi]ev, [alt_cizgi] a [/alt_cizgi]şkınla [alt_cizgi] y [/alt_cizgi]a [alt_cizgi] n [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133842/besli-akrosnis-denemesi.html>

Antikacı

Başı kadar bir bulut bulmuş,
Biri vardı bir zamanlar.

Onun hikâyesidir bu
Antikacı!

Elinde kalan,
Bakır yeşili paslanmış,
Birkaç yalan
Ve
Sararmış bir aşkın
Delili mendil,
Rutubet kokan.

Satamasan da al,
Koy vitrinine
Antikacı,
Kıymetini sen bil.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134415/antikaci.html>

Umut Beyaz Doğar

Doğasıdır bu kanun; umudun,
Umut beyaz doğar.

Sevmek isterdim bir kadın,
Umutları kararmadan.

Karanlık değilmidir?
Kirlenmiş aydınlığın rengi.

Sevmek isterdim bir kadın karanlıklarda,
ölümlü toy akı kırmadan.

şüphelerin silgisidir ahenkli güven,
Anlatılamayan sevgi.

Sevmek isterdim bir kadın,
dolaştıracağım siyahlarda aradığı beyazı bulmadan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135050/umut-beyaz-dogar.html>

Aşk Pervaneleri

Neyzen' in nefesinden
Çıkarken her nağme sanki dönerek tel tel,
Zuhreden o kızıl postta
Vuslat özlemi tecelli eder.

Posttaki ışığı fark eden pervaneler.
sanki ışığa çarparken,
İlmin şuurunu manada beller.

Topraktan burkulup bir tohum
Semaya kıvrılan bir hale misali döner.
Gök toprak olup da ayaklarında
Başına Deryayı koyarken,

Hapis kuşlar gibi esir ruhum,
kafesten çıkıp ta ulaşır,
harabat sarayında vuslata.
Düğünümüz var bugün.
Dostlara ikramımızdır.
Şekerden lezzetli ölüm.

Her dönüşte pervaneler,
silker kuşkuyla kurulu şirreti,
mezardan gövde arındıkça belirir,
Bu binanın mimarı
Şems ile mevlana' nın silueti.

Cezbeyi mutlak haliyle,
Anladık ilahi aşkı,
Kemal ve Hakka vuslatta,
Huzurdan yüce nakşı.

Gaye Hoşgörü ile mani olmak cümle harbe.
Edebe aykırı olduğunu bilerek
Vahdete giden kestirme yola bastık, tövbe.

İsmail Hakkı Naganlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135154/ask-pervaneleri.html>

Neden Şir

Ya oku ya dinle dostum, dűŐunmeden,
Tanrı'dan kullara bir nurdur Şir.

Dönmezse dilin hâli anlatmaya,
Nazlı sevgiliye bir kurdur Şir.

Garibin yârin ellerinden tutup,
Cennet bağlarına bir turdur Şir.

Yalnızsan, yoksa eğer eşin dostun,
Yaban ellerinde bir surdur Şir.

Yaz dostum, kimse doğru bilmiyorsa,
Yanlış gidişata bir durdur Şir.

Korkma, kimse sevmez beğenmez diye,
Her satırıyla onurdur Şir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135956/neden-siir.html>

Ölülerim ve ben

Ölülerim ve ben

Mavi ve alacakaranlık
sessizliğin içindeyim.
arıyorum ayak vuracağım dibi,
Ama; ölülerim o kadar uzak ki!
Hep yol bitmeden uyanıyorum
halsiz ve yorgunum.
telafisi yok biliyorum,
eksiliyorum gün gün.
İçimde açtığım her kapı
Oluşturuyor yeni bir girdabı
Ve
o oval oda da çarpıyor başını duvarlara,
ümitsizce şehnaz longa.
Ya kandırışlarım kendimi! ...
idam sehpasında anladım.
ne çok suçlar işlemişim meğer.
tek tek sıralanıyor maktülüm dostlar.
hala suçu kendilerinde sanırlar.
Dipte günü kurtaran güneş yok inan.
Arıyorum ayak vuracağım dibi.
Ama ölülerim o kadar uzak ki! .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328651/olulerim-ve-ben.html>

Bu bir Başka Bahar

Bir kelebek kanadından düşüverdi bahar,
Rengarenk parıltılar gökte.
Sineme çarptı tuhaf bir aşk,
Penceremden girdi ılık bir rüzgar.

Ne garip bir gün, ne garip,
Tıtır tıtır yağdı ince süt beyazı,
Bir mürekkep mavisi olup akıverdi,
Alnımdaki kara yazı.

Kulağıma çarpıyor neşeden de öte,
Çıkmasın diliyorum girip,
Tüy tırnaklı mızraplardan çıkan,
Hiç duymadığım notalar.

Yıllar önceki duam mı yoksa?
Neresi burası, ben kimim?
Nedir bu tanımadığım,
Ilıktan da öte iklim?

Sanki benim gibi çilekeş
Ve usulca açan bir sürü çiçek,
Kaplayıverdi ebruli alanı.
Yüreğimden götürdü,
Altımdaki atlas kilim,
Hayat denilen koca yalanı.

Artık yaşasam bile gam yemem.
Ne günele güzel, ne de...
Bala bal demem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355188/bu-bir-baska-bahar.html>

Nota

Bizde savaş onur için son bir nefes
Değer isterseniz vatan din ve ahlak
Piçte de sadece yenilik renk ve heves
En kötü şartta ise zaferimiz muhakkak

Bağlanır mı büyük bir milletin basireti ?
Koca devlete denk mi tuttunuz aşireti ?
Peygamberlere eza ile tanındınız ama
Türke ödül olarak vermiştir ayrıntı hak.

Savaş bu millet için kolaydan da öte
barut ateşle, cereyan elle sınıanır mı?
varoluşu bilmeyiz kökümüz uzakta ama.
Densizliğin yokoluşu bizledir mutlak.

Aklını başını al tarih oku ey israfın oğlu
karpuzdan ülke olmak için mi doğdu ?
Sabır biz için sondan ikinci basamak.
Ülkeniz için yetmez duvara ağlamak.

Bırakın zulmü ülke olmak için bu davet
Gelin öğretelim sevgi hoşgörü ve adabı.
Aslı en derin millet nasıl olmuştur devlet
Anlayın; barış içindir mevlevinin girdabı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357653/nota.html>

Mektup

[italik] [alt_cizgi]
Olmayana bakarım.
Olanı da yakarım.
Hakdan bu revamıdır.
Dur sözleri imalı.

Derdim biter anlasa.
Omuzuma yaslansa.
Çokta bir devamıdır.
Yar saçları kınalı.

Acı geçer inatlada.
İzi çıkmaz hayatta.
Gerçek dostum varmıdır.
Bu dertlerle yanalı.

Hakkı söyler mektuptur.
Farklı olan kutuptur.
Sen bul doğru yanını.
Aydan görsen halini [/alt_cizgi] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358942/mektup.html>

Kütahya'da Gün

Geçmişten gelen bir ruh ile başlar,
Tan ağarırken Kütahya'da gün.

Toprağın terle karıldığı hamur,
Olur insandan sonraki,
En şanlı çamur.

Yardan alınmış gül,
Hatırlanarak çizilen tahrir.
Gizemli bir renge dönüşür,
Ellerdeki asil kir.

Gülün kokusunu veren har,
Harla başlayan bir bahar.

Bu eseri saklayan sır.
Sır sahibini ise saklar hasır.

Ve

Gün batır Kütahya'da,
Güller fizanda yenirken.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/362644/kutahya-da-gun.html>

Bir merminin yolculuğu

Bir mermi yol alıyordu
Gecenin karanlığında,
Habis bir ısıık alarak
Karanlığı daha da karartmaya.

Bir yürek atıyordu
Gecenin karanlığında,
Mnisi bir saat ayarında
Nice karanlıkları aydınlatmaya.

Bir yürek durdu anlamadan
Sabah haberlerinin elemli sesinde.
Herkes ağlıyordu.
En garibi de!
Hiç mi hiç anlayamadan
Bir ana ağlıyordu.
Oğlu mermi fabrikasında çalışan,
Üstelik farklı bir ırktan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/377965/bir-merminin-yolculugu.html>

Tat almalı insan

Tat almalı insan hayattan.
Eksilmeden, azaltmadan.
Bir kase çorbadan bir kase çorba tadı.
Fazlası olup eksiki olmadan.
Neye yarar fazlasını aramak,
elindekini hazzı dolmadan.
Bazen acıdan, bazen de bir hatadan,
bulup bir tat almalı insan.
Dolu yaşamalı neye yarar umutsuzsan.
Bilirsın mutsuz olan bocalar.
Azaltma nolur ! az da olsa mutsuzsan.
Bodur odalarda yaşayan çocuklar..!
İnanın bodur odalar Dünyadan kocalar.

(Hoşgeldin yeni doğan çocuk.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/386348/tat-almali-insan.html>

Sen Bana Geçsin

Sen bana geçsin
Ben sana erken ...
Son nefesim gelsin
İsterim seni severken

Karanlıkta buldum seni
Vermeden de sıcak buseni
Cennet kapısından sızar gibi
Unutur muyum nur misali o teni ?

Sevmiyor seni nefes gibi soluyorum.
Sevda kuşu çarpan o kalbinde
Tüm kederler boşalırken
ben sadece senle doluyorum.

Soğuk odam ısınıyor
Yazsın diye kalemimi
Üflerken ılık nefesinle,

Sensizliğe yazmıyor inan
Hayalin tel tel bedenimde.

Sen bana geçsin ...
Ben sana erken.
Son nefesim gelsin
İsterim seni severken.

Bir gün yeniden doğduğun yerde
Mutlaka aşkım bende doğacağım
Yasaklıyım kurallar açık burada.
O gün seni sevdaya boğacağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882882/sen-bana-gecsin.html>

Sen bile bilmiyorsun

Benim için o kadar özelsin
Sen bile bilmiyorsun
Gönlümdeki tek güzelsin
Sen bile bilmiyorsun

Başını çevirdiğin yerleri
Kim boyadı beyazı
Sen bile bilmiyorsun
Senin için dayandığım ayazı
Sen bile bilmiyorsun

Aşk bu kadar kolay mı sanırsın
Benim gönlüme dolanırsın
Ateşin dağlarken aldığım hazı
Sen bile bilmiyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883409/sen-bile-bilmiyorsun.html>

Girdaplı Şiir

Labirentleri hayatımın,
gözyaşlarıyla dolarken ...
oluşan girdabımsın sen.
bazen
Ahududu çilek aromasında
bazen bir suçlunun
kimlik taramasında,
dudaklarım dudaklarına değerken,
Ağlayabilirim.
Ama öpmem ben.
Yarına da kalsın istersen.
Bir şeyler
nasıl olacak bilmiyorum ?
ben ölümü özlerken.

ha aklıma geldi.
Sınavımız açıklanmış
Sınıfta kalmış aşkımız.
Zaten sevmemiştim o hocayı.
Suç bende.
Olsun ama.
versinler cezamı.
Beni sana mahkum etsinler.
hem de isterim
bir ömür boyu.
Olur o
kabul ederim.
hatta
taşısınlar mapushanemi
Ya bir sahil kafesine
Ya da yeşil bir dağın tepesine.
ben suçumu çekerim.
yavaş yavaş.
hem de
özleye özleye seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884091/girdapli-siir.html>

En kısa En Uzun

Her durakta sen vardın.
Sen varsın diye indim.
Bu durakta seni göremedim.
Ve bundan sonra...
Ben hep trenlerdeyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894434/en-kisa-en-uzun.html>

Kirliydik

Kirliydi bizim çocukluğumuz
Bir elimizde bayat simitler
Üst dudağımıza değen sarı sümükler
Bazen güneş ısıtırdı, bazen iki göz
Ensemize asardık *oklu kuzuları
Çok uzandık toprağa
Yokuş aşıya yüzükoyun yüzüldük
Tavuk yumurtalarına sevindik
Tahta ile taşıdıkları amcalara üzüldük
Ortada bir savaş vardı
Çoğumuz gaziydi bizim
Çocukluğumuzda çok kirli işler çevirdik
Arif iki dişini yitirdi, şeker peşinde
Yaktığımız naylon damladı, ayşe'nin dizine
Sabri'nin misket girdi burnuna
Celil'in eli kanadı, Ece'nin bacağı
İnmedi aşıya bayrağımız
Mandalda işkence altındaydı
Yırtık donlarımız, entarilerimiz
Suçluyduk, tozluyduk, kirliydik
İfadelerimiz alınırdı, akşamları yorgun
Dizilmiş, suskun, puskun
Yüz kızartıcı suçlara mahkum
Yüzümüzde salça kuruları
Saçlarımızda bit pandemisi
Üst dudakımıza değen sarı sümükler
Düştük, ayağı kalktı, yılmadık
Teslim olmadık hiç, bitmedi bayramımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587958/kirliydik.html>

Süvariler

Zerre kadar akıllarından geçmedi
Ne köyleri, ne çocukları, ne eşleri, ne de korku
Gözlerine korku bürümüş küheylanlar üstünde
Koşuyordu süvariler, omuz omuza dizilmiş
Yaratan bonkör, şehadet toptandı o gece
Kalmadı şehadet şerbetinden bir yudum içmemiş.
Geçtikleri ovalar düz, indikleri dağlar düz
Bastıkları her yer düzlüktü o gece
Ve esarete isyan edip yarılmış dağlar arasından
Dört nala yetişip katıştılar Musa'nın askerlerine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587961/suvariler.html>

Götürürsün belki

Birikim gözünüzü boyamasın
Tutacak ellerdir varlığımız
Tek şey kalır belki buradan
Sıcak bakışlardan aldığımız
Unutmayın sevgili dostlar
Bundan ötesi kocaman bir yalan
Ortaya çıkar bir gün
Yeter çok oyalandınız dediğinde
Soracak büyük Kral
Sevmeden mi geldiniz ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1592458/goturursun-belki.html>

Gece

Sormaz kendine,
rüzgardan kaçan yaprak,
savrulup gece.

Düşlerinizde,
Nerededir kimbilir,
Ayın gölgesi

Göremezseniz,
Kapatmıştır bir yaprak,
Karadır gece

Saatler sıkıp,
Sardığı zaman sizi,
Üzülmeiniz

İnin o daldan,
Göremezseniz inin,
Düşmüş yaprak gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1596164/gece.html>

saltanat

Korur mu ! yırtıcı duygulardan
En derin mağaralara insem
Mangalıma ateş serse
Isıtabilir mi volkanlar
Uyandırabilir mi ?
Sana kurduğum saatlerde
Dürtüp kaldırabilir mi insanlar
Kalamam ben de durmam
Yokluğunun olduğu yerde
Bir parça ekmek ve sen
Sayendedir saltanatım
Karun kadar zenginsem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600418/saltanat.html>

Duran Zaman, Yürüyen Sokak

Kalmaz bu sokaklar boş
Tekirler çok bu sene
Simitçiler geçer
Çingeneler geçer
Bir de sen geçsene
Zaman ki adındır
Sokağında durma
Geçmezlik de etme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600771/duran-zaman-yuruyen-sokak.html>

Yanan Melekler

Güneş, sis, gemiler
Kan, çığlıklar, is
Ateşte yanıyor ateş
Sarının tüm çocukları orada
Kan kokusu, gözyaşı, irin
Yanıyor melekler bile
Göğü delmiş top mermisi
Yarın gözüüyor el kadar
Görebilir miyiz ?
Gökyüzü ateş halesi
lavlar içinde şeytan
Yüzüyor çaresiz
Yatışıyor ateşin hiddeti
Gece çöküyor koyu yeşil
Tırnak kokusu , saç kokusu ve is
Yakamozda ay yazısı
Sayfayı çeviriyor soysuz bir el
Boş beyazlığa bakıyor gözleri
Nefretle, öfkeyle, kinle
Yine gelecek gemiler
Biliyorum kirletecekler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601773/yanan-melekler.html>

Doğrunun orta izinde

Ben sürü gütmedim yolum bellidir
Yalnızlık yoldaşım, sözüm dellidir
Sırtımda yüküm var, gönlüm darlıdır
İki yüzlü oldumsa karnım yarılısın

Ben eğilmedim hiç çıkar uğruna
Kanmadım kahpenin yalan harına
Bakmam elin bileği altın yârına
Güç önünde eğildiysem elim kırılısın

Ben çark etmedim dönen düzende
Yanmadım servetin sahte közünde
Dururum doğrunun orta izinde
Eğriye yön tuttuysam dünyam yıkılısın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612411/dogrunun-orta-izinde.html>

Gölgenle konuşmak

Bakarsan bana doğru, üzüür yüreğim.
Sen çiçekleri seyret ki, baharı göreyim.
Bir adım ötede kaldı, sesinin gölgesi.
Ama'yım, dilsizim... Anlat; döner, dinlerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613201/golgenle-konusmak.html>

Baharı beklemek

Acı kabuğunda oldukça
Ne kadar çiçek açarsan aç
Hep buruktur güzellikler
Dökülür birer birer
Düşersin toprağa biraz bir az

Bir gün olur anlarsın
Eksik kalmak tamamlar
Kırık dalı sever gibi seversin
Ne yeşerir ne kurur
Sadece beklersin baharı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613452/bahari-beklemek.html>

Trip

Anam gibidir bahtaniyem ve barakam
Dalar giderim, takmam o rakam bu rakam.
Varmayın yanım, ağırdır miskin kokusu
Sizde kalsın, varsa borca sayın hatıram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614465/trip.html>

"HERKES"

"Herkes" sanır kendini herkes
"Herkes" sanmasın
lütfen kendini herkes

İyisi olmalı bir yerinde
yada bir iyinin, iyisi
Us'u olmalı sus' undan ziyade
Bir şeyler sorabilmeli
İçinde bir evi olmalı
Evinde yaşayan bir ölüsü
Ana, baba ,dost
İkram edebilmeli bir şey
Biraz merhamet, biraz şefkat
Sınırdaki bir asker onu düşünmeli
O dürüstçe askeri beklemeli
"Ben" değil, "biz" diyebilmeli
Gök yüzüne temizce bakıp
Allahtan umut edip
İnsana inanabilmeli
İçine iyi bir şeyler yedirmeli
Yok, kolay değil
Öyle kolay değil
Kolay değil herkes olmak

İlk ağlayan olmak istemiyor kimse
Gözleri dolu bugünlerde herkesin
İlk duyan olmak istemiyor kimse
Yürekleri korku içinde herkesin
İlk seven olmak istemiyor kimse
Sevdiği gidiyor herkesin birer birer

Her şeyi alırdı mutlaka
Keşke içine herkes atabilse
"Kimse" kadar fakir değil
"Herkes" kainat
"Herkes" zengin
Keşke herkes bunu bilse

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614627/herkes.html>

Ben tatlıyı severim

Takmış bir göğüs askısı, kıyası zor şu yüreğin
Kimi tulumba baskısı, kimi tulumba tatlısı

Bu rengi lal nehrinde umutlar yüzdürmek isterim.
İşim olmaz yangınla benim, ben tatlıyı severim

Sönüp de kül olursa dünyam ne yapar, ne ederim ?
Bir lokma tatlıyla geçer bazen, en derin kederim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615392/ben-tatliyi-severim.html>

Beklemelisin

Sen henüz uçamazsın ki bebeğim
Kanat bile çırpamazsın
Konacağın çiçekler de büyümedi henüz

Annen de yoktu senin
Kendi duvağını kendin ördün
Şimdi içinde büyümelisin

Sen öersen daha güzel olur
Belki daha güzel olur yarın
Rengarenk ve narin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615651/beklemelisin.html>

Sevmek

Sevmek ;
Mavi renkli bir elbiseydi,
Bir türlü giymeye fırsat bulamadığım,
Acılardan taziyelerden..
İnceldi vücudum Terzi.
Bak ! ne hale geldi..
Belki de bundan sonra hiç giyemem.
Düzelteyim deme hiç
Kırılmasını da istemem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616370/sevmek.html>

Çocuklarıma anlattım Seni

Bir daha gökyüzü bir çift göze girmez.
Zift gibi karanlığın üzerine ;
Bir daha şimşek gibi inmez.
Her adımı, her nefesi olay gibi.
Şahlanan bir attan fırlayan yay gibi ;
Bir daha böyle bir yiğit gelmez !
Bir ülke sırtında, sıratı aşar gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616594/cocuklarima-anlattim-seni.html>

Kalk ve Yürü Çocuk

Cevherini Haktan bilmez
Altın'ı övsem, çekemez pul derler

Hak bilir kul kelamın
İnceden sövsem ,sözlerime gül derler

Az zamanda büyük işler yapın desem
Parmasını oynatmaz, zul derler

Meramdan kadir anlar
Neyini, kime, nasıl anlatayım ki çocuklar

Bir yön armağan edildi size bugün
Minik ayaklarınızla yürünmemiş henüz
Temiz ovalar, kenarı çiçekli yollar

Yürüyün belki zamanla yol derler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616756/kalk-ve-yuru-cocuk.html>

İklim ve İnsan

Gözlerin güneş, tenim ıslak kum,
Sokul, uzat ellerini ısın.
Bir nefes al, senin için hohladım,
Bırak, içindeki fırtınalar uyusun.

Sıcaklığın eritsin buzlarımı,
Eğil, alnıma damlasın terin.
Yağmura dönsün, yağsın tıp tıp—
Çiçeklensin, yeşersin çöllerin.

Büyüsün, uzasın ipek gibi,
Ellerim gezinirken saçlarında.
Asılıp kalmalıyım güllere benzeyip,
Bir ip gibi çeksin beni, sarmalasın.

Dudakların üşürse eğer,
Benimkiler sıcak, gelsin üstüne.
İkimiz de yanarken böyle,
Tuğlalar mı dayanır ateşin közüne ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616780/iklim-ve-insan.html>

Sen Geldiğinde

Sen geldiğinde,
Kendimi unuturum en güzel yerinden.
Zaman çözülür dudaklarından, dinlerim
Kırk yılın yükü iner omuzumdan usulca.

Olacağına varsın,
Geciksin aşk...
Yeter ki seninle gelsin,
Tut getir ellerinden tutup
utangaç bir çocuk gibi

Hatırı gelmez artık
Eski bir yemin gibi susarım,
Çünkü senin bakışın ;
Bir dalın çiçeklenişi kadar hakiki,
Sesinde yol alır kervanlar,
eski dünleri taşır kulağıma

Kavrulmuş dudaklarıma su değer gibi değer
Öyle hafif, öyle serin dokunur ki adın,
Bir nehrin kendine döndüğü an gibi
Senden yeniden doğarım.

Ve o an bilirim:
Aşk, bir yere varmak değilmiş meğer ;
Seninle kalmakmış,
rüya gibi dünler de.
Seninle gitmekmiş,
Sessizliğin anlam kazandığı gece de ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617179/sen-geldiginde.html>

Sustuğumuz Şeyler

Bazı "iyi ki"ler vardır,
Yüzlerce "keşke"yi susturur.
Kaç "keşke" bir "iyi ki" eder ki?
İçlerinden bir "keşke" çıkar,
Tek bir "iyi ki" bırakmaz insanda.

Dibi neresidir, Usta?
Kaç metre derinlikte?
Bir kuyudur ki
GözyaŐlarımız hâla düşmekte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617387/sustugumuz-seyler.html>

Emek defteri

Gün geldi

Bugünü sıkıştırdım mengene,
bağlayabilmek için yarını
ayarlayıp taktım paftamı.
Kaç posa geçtim, diş sıyırmadan?
Kaç kez döndürdüm saat yönünde?
Geçmedi zaman.

Gün geldi.

Sıkıştırdım dünümü penseme,
dikişler attım yaralı demirlere.
Maskesiz mavi ışıklar girdi rüyama;
saatlere bakamadım kurbağa gözlerimle.
Sabahlara dek ağladım.
Geçmedi zaman.

Gün geldi.

Açıldım sabah olmadan,
sisli dalgalarda tek başına.
Martıların detone feryatlarını dinledim;
ellerim çözüldü tuzlu iplerde.
Misinalar kesti ekmeğimi,
bağırarak için sıra bekledim.
Geçmedi zaman.

Gün geldi.

Tepemde güneş, elimde kazma,
vurdum toprağa, tempo ile hırsla.
Kabuklar bağladı boynum, enseme;
uzanamadım yaşlı ağaçlar gibi.
Dayadım sırtımı soğuk duvarlara.
Geçmedi zaman.

Gün geldi.

Henüz uyanmamış sokaklarda
kediler gibi eğildim bidonlara.
Aradım günü birlik rızkımı,
çektığım hayat ve çek-çek'im
Yanınızdan geçerken cüzzamlıca,
geçmedi zaman.

Gün geldi.

Yerin dibine girdim.
Elimde kara, yüzümde bere;
eşeledim fersah fersah dipleri.
Bir iki kez bakmak için göğe
umutsuzca, köstebek misali.
Geçmedi zaman.

Ve bir gün
Gün ! gelmedi ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617545/emek-defteri.html>

Ukde-i Aşk

Ukde-i Aşk

Eğilip önünde elim bağlasam
Çöllere düşerdim elimde asam
Belki istediğin gibi sevemem
Ben seni anlatmanın mucidiyem

Kuru yaprağım, sense taze çınar
Bilmez sevdamı, âlem beni kınar
Gitti benliğim, bastı sırra kadem
Şimdi sensizim, adım çıplak adem

Eğilip önünde elim bağlasam
Çöllere düşerdim elimde asam
Belki istediğin gibi sevemem
Ben seni yaşamanın mucidiyem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617798/ukde-i-ask.html>

Kalk Yeşer

Niçin uyursun edebiyat-ı beşer?
Ne bu sinir sende ki?
Bak! Kitabın kanar,
Öfkelenip bıçak mı dürttün ne?

Geçti ömrün aşkla hazla,
Elin kılınc tutmaz.
Gazan vakti değildir.
Geçti ömrün töreyle tözle,
Ruhu bileğin yosun tutmaz.
Yalnız kalsın döşek post,
Şimdi hazan vakti değildir.

Ufacık odanda üzülürsün,
Büyük senin bedenin.
Isıt içini, dost!
Niçin kapanır, büzülürsün?
İrfana ne gerek var?
Yakarsın birkaç özle.

Ne haller var mazlumlara âlemi,
Her biri için burkar.
Yüreğin büyük senin,
Avutamazsın birkaç sözle.
İlhama ne gerek var?
Çık dışarı, biraz gözle!

Deş! Dağılsın âlemi dertler,
Amber kokulu mürekkebin de.
Boya aksın, umudunla yeşersin.
Kalk, çiçekler açsın gül yüzünde!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618097/kalk-yeser.html>

Haiku Bahçem

Utanır sanki
Bahçemdeki çiçekler
Farklı kızarır

Sonbahar gelir
Ayrı ayrı sararır
Yeşil çiçekler

Rengine bakmaz
Böcekler ile kuşlar
Çiçeğe konar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618353/haiku-bahcem.html>

Lehçeli Hoyrat

Yolla da geçti ömrün
Heyalin ardı sıra
Postacı tiren gibi
Köyle de dura dura

Heyalin ardı sıra
lapçının vura vura
Dolandın şura bura
Bıktırdı yolla seni

Ağrıyıp belin dizin
Çiğneyip yazın güzün
Yürüdün çalıp sazın
Heyalin ardı sıra

Çatıldı bazı gaşın
Üste oturup daşın
Kemale erdi yaşın
Heyalin ardı sıra

Hoyrat'ım döndün şe're
Bilet yok hinci köye ?
Düş gine, yola yaya
Heyalin ardı sıra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618498/lehceli-hoyrat.html>

Umut Uykusu

Umuda uykudur bizim ölümlerimiz,
yeşil vadilerde açar çiçeklerimiz.

Yaralı gönüllere biner,
en uzak limanlara gideriz.
Dilimizde ipeksi sözler...
Umuda uykudur bizim ölümlerimiz.

Tohum olur içimizdeki sevdalar,
ısıtır umutsuz yürekleri.
Toprağa düşüp olur bahar –
yeşil vadilerde açar çiçeklerimiz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618776/umut-uykusu.html>

Liberal Aşk

Gördün mü! Bir güzel,
Gülüver geç.
Gülirse eğer ki güler,
Elini tutuver geç.
Güzel her şeye değer,
Sevip de koluna takiver geç.

Sorarsa, "Neden ben?"
Ellerini eline alıp,
Gözünü gözüne dikip,
Utangaç yüzünü öp,
"Seviyorum be!"
Deyiver geç.

Dolarsa gözleri... ki dolar,
Ondan önce ağla.
Kalk! Ağlarsa senden önce,
Kumsala adını yaz,
Batan güneşe el salla,
Bakiver geç.

Hayat müşterek,
Gün bir piyasa, gözüm.
Ekmeği birlikte bölüver,
Birlikte aç kal,
Birlikte ye,
Birlikte ölüp geçiver şimdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618916/liberal-ask.html>

Lanetli Güller

Gölün ortasında kalbimize dokunan mermi mi?
Bilemeyiz, bunca zamandır yoksa kızgın bir mil mi?
Yavrularını arayan şaşkın ördekler gibiyiz.

Üstümüzde dalın, dikenin, belki de laneti var.
Dilimizde düğümlenmiş bir söz, atimizi boğar.
Helal olsun sizin boynunuza taktığımız güller.

Hayatımızdaki defalarca yandıığımız küller
Püskürür içimize volkan gibi geçmişin izi.
Ah! Bîvefâ sevgililer, cehennem sizler değil mi, ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619260/lanetli-guller.html>

Ayak Kokusu

Saat üç kırk beş.
Kolumdan ucuz—
Harcıâlem; kimse almaz.

Zil zurna uykusuzum.
Kozmetik kusurum çok.
Çıksam Sünger Sokağı'ndan,
yürürüm... Belki açılır içim.
Hoş, ona da stent koydu doktor.

Gece de bir ayak sesi
sevmediğim biri.
Serseri olsa tanırım—
onlara benzer çorap kokum.

İhtimal ki diğerlerinden:
biraz Rockefeller, çokça Jordan...
Mezattan alıp içine girerler.

Halılara hoyratça basarlar:
el dokuması, göz emeği...

Dudakları üzüm kokar—
yaşlı, şişesi kıymetli.
Sizi bile geçindirir..

— — — —
Sevgilim de kıymetlidir—
ihtimal ki onlardır şimdi.

İsmail Hakkı Naganlu
03.05.2025
([italik] Postmodern denemeleri [/italik])

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619402/ayak-kokusu.html>

Yakan Güneş

Bugün deneyimlemek istedim Güneş'i.
Hiç öyle anlattıkları gibi değildi.

Çıktım, gittim parka —
yorgun, bezgin olmama rağmen.

Belirdi üç tekerli bir bisikletiyle,
hengâme arkası kasalı;
bu aralar çok moda.
Üzerinde bir oğlan çocuğu, çingene.
Çevirdi durdu etrafında güllerin,
çiçeklerin anasını...

Bankta otururken iki genç kız geçti önümden,
başı kırmızı şarpalı —
bu aralar o da moda.
Biriyle göz göze geldik.
Sonra ikisinin de hızlandı adımları;
ihtimal ki günaha girdiler.

Çilek çekti birden içim,
bilmem, mevsimi geldi mi?
İkram etmek isterim size.
Hiç çileksiz şiir olur mu?

Bir ot çıkmış çimlerin içinde,
boyu diğerlerinden on kat uzun.
Selam veriyordu Güneş'e.
Belki de otların adamıydı o —
aldı mı, almadı mı bilmiyorum.

İki kadın daha geçti önümden,
dertleri yoktu günahla, gözle.
İkisi de tecrübeli,
Osmanlı kadın — belli.
Belli deyince aklıma geldi:
Birin belinde sıkıntı vardı.
Tombul poposunu tuta tuta
zigzaglar çiziyordu yolda.

Gözüme takılan
Yine bana benziyordu her şey
Bir an tiksindim kendimden.

Yaşlı bir deli kadın geçti,
boynuna oturmuş torunuyla.
Selam verir gibi sırtıyordu
dişsiz, çökük avurtlarıyla.
Çocuğu ona nasıl emanet ettiler ki?
Biliyor musun?
İçimizde o en masumu.

Belki de onlar haklı.
Kalmalı karanlıklar üstümüzde.
Hiç anlattıkları gibi değildi öyle.
Güneş uğramamalı bu şehre.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619575/yakan-gunes.html>

Ademin Topu

Tut, atma bu ilk Âdem'in topu
Yola düşürüp de kirletme onu

Yok içinde şimdi karlar ülkesi
Avcunda uyunan rüya perisi

Kalmadı yosun peşinde tek balık
Erittik camdan küreyi, yok artık

Sevdin başında yastık kaz tüyünü
Düşürüp kırdık yere gökyüzünü

Bu boncuk içinde büyüsün sen de
Sıkı tut çocuk, minik ellerinle

Düşler ki sensin çocuğu uzayın
olmayacak belki minicik ayın

Gece usulca çözer maviliği
İçinden geçerken zamanın çiği

Unutma çocuk yağmuru doluyu
İlk cümlelerin ilk harfleriyle uyu

Rüyadır ışığa tutup süzdüğün
Gök, mavi bilyede gezersin bir gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619717/ademin-topu.html>

Buzdan Ateş

Rüzgâr ağlıyordu, geceye saklanmış,
Gönlüm bir kuş, kanadı kırık.
Öyle bir hasret ki,
denizler kurur içimde,

Yaprağı döküldü gönlümün; sonbahar oldu.
Buzdan ateş mi olurmuş?
Güneş doğmuyor, yoksun diye.
Denizin mavisini tüketmiş gözlerin,
Saçların gece, karışır gündüzüme
Kayan yıldızlardan düşer her saçın telin.
Mecnun'um ama Leyla'sız kaldım, lakin..

Sen, hep sen, yalnız sen!
Düştüm düşe, düşümde sen vardın.
"Aşk acısı taşımayan yürek;
Ya deliye aittir, ya ölüye," dediler.
Öldün... Hayır, yaşıyorsun kalbimde!
'Aşk imiş her ne var âlemde' diyen şair haklı.
Gül ki gülesin, sev ki sevilesin.
Aslında her şey...

Bu aşk biterse, kim tutar elimden?
Bir kuş geldi, kanadı yanık... Meğer o, benmişim!
Aşkında yandım, âşık oldum, aşk-ı nara düştüm.
Ağlamak gülmekmiş, ölümse dirilmek...
Suyu çekilmiş pınara düştüm

Gözlerin ceylan gibi ürperir.
Rüzgâr ağlıyordu, geceye saklanmış,
Gönlüm bir kuş, kanadı yanık.
Öyle bir hasret ki, dalsam,
denizler kurur içimde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619891/buzdan-ates.html>

Seni Beklerken

Tavşanlar vurma peşinde değildin,
Ceylanlar ürkütü, kalmadı içinde.
Yoruldun avcım, sineye çekildin,
Tütünler dürüp yakarım lebinde.
Dilimden öteye geçmez saatler.

Hançerdir keskin, saplanır geceye,
Dayanır çıkmaz sokağa hayalin.
Uyumam, senden aşım da nereye?
Güzel yerinden konuşup kemalin.
Elimden öteye geçmez saatler.

Dalıp izlerim, solurum soluksuz,
Bu havayı kabul eder mi ciğer?
Uyuma, nöbette derler deliksiz,
Mahşerî seferden çıkmışız meğer.
Talimden öteye geçmez saatler.

Hoyrat dizlerim, ağrıtan gamdayım,
Yarın giderim, ezelden handayım.
Susuz sarhoşum, geceden demdeyim,
Geçerim bend'e, şimdilik bendeyim.
Halimden öteye geçmez saatler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620254/seni-beklerken.html>

İnsanın Epik Defteri

Milattan Önce insan;

Mağaraya kapatıldı - duvar yazdı,
Topraktan doydu - toprağa gömüldü.
Kuyuya taş attı - baş attı,
Kuruyu tuttu - yaşı kesti.

Göz kırptı, yalan söyledi,
Gül verdi - gönül kanattı.
Sarımsak dövdü - kadın dövdü,
Köpeği vurdu - başını sevdi.
Taciz etti - tecavüz etti

Put yaptı - Sattı,
Tanrıya küfretti - Tanrıya taptı.
Kurban kesip günah keçisi kovdu,
Arenada oyunlar oynadı.

Erkek savaştı - kadın doğurdu,
Erkek güldü - kadın ağladı.
Erkek sevdi - kadın sustu,
Kadın savaşta ganimetti.

Mızrak sapladı - bıçak sapladı,
Savaştı - kollar koştı.
Sakattı çocuklar,
Kördü körler, sağırdı sağırlar.

Tarlada köle - evde fahişe,
Aşağılandı - korktu.
Satıldı - geri atıldı,
Ot topladı - çöp topladı.

Ölüye ağıt yaktı,
Mezar taşına isim yazdı.
Süsledi - mumyaladı

Saltanat sürdü - halk süründü,
Elma soydu - insan soydu.
İp atladı - çağ atladı,
Güneş yaktı, Karanlıkı
Kahramandı

Ve insan,
Bu kara defteri
Kanıyla yazdı
Taşlara, toprağa, tarihe
Ve şimdi
Ve milattan Sonra ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620521/insanin-epik-defteri.html>

Gerçek Köşk Ana'dır

Doğurdun anam, gökleri inlettin;
Haykırıp sesin, mahşere dinlettin.
Sevaptır yine, acıyıp küsküne,
Ağrında götür, virane köşküne.

Zorlu gününde çıkardın cebinden,
Kahırdır hayat, evladı düşküne.
Kurtar kuzunu kurtların dibinden,
Bağrında götür, virane köşküne.

Acımdan bilir, yazarım satırı;
Vardır mübarek sütünün hatırı.
Anadır deyip, evlâdın yatır'ı,
Böğründe götür, virane köşküne.

Yerinde duran mezarın kaskına,
Karanfil koydum, burnumda tütüyor.
Bugünde insan, insanı ütüyor,
Doğrunda götür, virane köşküne.

Hayatta çektin, temizdir defterin;
Atlayıp otur Burak'ın kürküne.
Ağzında mizan türküsü mahşerin,
Sağrında götür, virane köşküne.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620692/gercek-kosk-ana-dir.html>

Anamın İsmi

Pes kısmını söktüm zihnimin.
Ilık bir su tuttum,
set olmuş ünlüler
işledi yine eskisi gibi.

Temizledim ipekle,
elemi, kederi sildim.
Belirdi yüzün birdenbire.
Evet, ben seni unutmuşum.

Üstüm temiz değil,
kusurumu görme.
Bir hecenin içinden çıktım:
iri kelimeler, büyük cümleler...
Biliyorum, istemezsin üzülmemi —
velev ki yorgunum.

Ve biliyor musun?
En büyük kelime,
en büyük gezegen sensin.

Suyun, serinliğin,
ılığın, meltemin;
rengin, sesin,
mavinin, kuşun, kelebeğin...
Annemsin.

En doğru yerindesin,
güzel bütün kelimelerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620833/anamin-ismi.html>

Yürüyen Tepsi

İkramım sana Zeytin Gözlüm,
Bir dilim baklava.
Beğendiysen iki dilim ye, Allah aşkına.
Üç dilim kaçtı, fazlaca.
Dört dilim alma arsızca.
Beş dilim mi? Ben ne diyeyim?
Altı dilim, bırak evdekiler de yesin.
Yedi dilim sildin, sildin ...
Sekiz dilim yeme artık, öldün eh!
Tepsiyi de al götür, buyur.
Dur, nereye gidiyorsun?
Millete ne kaldı, hırsız gönlüm?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621126/yuruyen-tepsi.html>

Böylemi Yazsam ki

Seyranı kaçmış ulumü tavda
Serimi dolmuş zulümü sevda
Üşengen gazan izzeti gale
Hicap mı yoksa külfeti nale?

Varidat beleş cilvebaz ötüş
Süzeği bürük, hırama düşüş
Sürmeli dilber civelek güya
Aşikâr bizar efsunkâr hülya

Evvelden kalan, iffeti biraz
Hüzünle sükun cıbılda yalaz
Pürhüzün teni, yetisi hale
Hicap mı yoksa külfeti nale?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621265/boylemi-yazsam-ki.html>

Üstadelere

Biz kız şiir dizeleriyiz
annelerimizin kaleminde doğduk
İşte tek tek bizler

"
Kanatlarım var ama uçmam yasak
Dünya bana yumuşak olmamı öğretti, sonra şikayet etti
Günah işledim, lezzet dolu bir günah
Bir kadın, erkeğin hayal ettiği şey olmayı bırakmalı
Kestim kara saçlarımı, n'olur beni affet anne

Yirminci yüzyılda bir kadın olmak kolay değildi
Kadın olmak, sürekli bir savaş alanında yaşamaktır
Hiçbir kadın sadece bir anne değildir
Sessizlik asla bizi korumadı
Yine de yükseliyorum

Annem paspasları silkeledi, içine düşen gözyaşlarını
Annemin elleri, dünyanın en yorgun haritası
Çamaşır ipindeki gömlekler, asılı kalmış hayallerim
Ben bir kadını, bir şehir kadar yorgun
Umutsuzluk en iyi umuttur

Yalnızlık bir nehirdir, içinde boğulurum
Kadınlar hep aynı şarkıyı söyler, farklı dillerde
Deliliğim bile erkeksi bir dünyada kadınsı kaldı
Kadınlar ve şampanya, ikisi de köpürür
Ekmek kadar sıcak, acı kadar keskinim

Aşk mutlu olmaktan daha mutludur
Aşk bir mektuptur, hiç gönderilmemiş
Acı benim gizli hazinemdir
Hayat sadece bir an, bir nefes kadar kısa
Ölüm bir sanattır, her şey gibi. Ben onu fevkalade yaparım

Ölümsüz tanrıçalar gibi güzel olan sevgilim
Her kadının adı bir dua gibi saklıdır
Dil bir yaradır, kadınlar onu iyileştirir
Bir kadının gözleri, bütün bir ülkenin tarihini anlatır
Şiirlerim, kanayan yüreğimin sesidir

Yüreğim bir devrimcininkinden daha hızlı atar
Sınırların ötesinde bir kadın yürür, adı özgürlüktür
Kaybettiğim her şey, şiirlerimde buldum
Kadınlar hep aynı türküyü söyler, farklı makamlarda
Aşkımız öyle yoğun ki, güneş onun yanında soluk kalır

Bahçemdeki her çiçek, bir kaybın mezar taşı
Ben yeniden doğarım, ölümün küllerinden
Kadınlar topraktan gelir, toprak gibi sabırlıdır
Tanrı kadın olsaydı, gökler daha mavi olurdu
Deniz bana kadınlığı öğretti "

Biz kız şiir dizeleriyiz
annelerimizin kaleminde doğan
ellerimiz kahverengi, siyah, beyaz, sarı
Kimimiz karamsar, kimimiz doğurgan
Kimimiz devrimci, kimimiz sokulgan
farklı ülkelerden, aynı hamurdan
Hiç birimiz erkek değiliz.
Yeni erkekler doğacak bizim kalemimizden

İyi ki varsınız
Tüm Şair Annelerin Anneler Günü Kutlu Olsun.
Yukarıdaki dizeleri yazan annelerin
Öperiz kalemlerinden

İnaganlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621285/ustadelere.html>

Üstadeler

Kız dizeleriz
Annemizin kaleminde doğan
İşte bizler

Aşk bir mektuptur, hiç gönderilmemiş.

Yirminci yüzyılda bir kadın olmak kolay değildi.
Deliliğim bile erkeksi bir dünyada kadınsı kaldı.
Kadın olmak, sürekli bir savaş alanında yaşamaktır.
Yüreğim bir devrimcininkinden daha hızlı atar.
Kadınlar Hep Aynı Şarkıyı Söyler
Kadınlar hep aynı şarkıyı söyler, farklı dillerde.
Umutsuzluk en iyi umuttur.
Sınırların ötesinde bir kadın yürür, adı Özgürlüktür.

Ölüm bir sanattır, her şey gibi. Ben onu fevkalade yaparım.
Ben yeniden doğarım, ölümün küllerinden.
Sessizlik asla bizi korumadı.
Bir kadın, erkeğin hayal ettiği şey olmayı bırakmalı.

Ben bir kadını, bir şehir kadar yorgun.
Çamaşır ipindeki gömlekler, asılı kalmış hayallerim.
Annem paspasları silkeledi, içine düşen gözyaşlarını.
Kadınlar topraktan gelir, toprak gibi sabırlıdır.
Annemin elleri, dünyanın en yorgun haritası.
Bir kadının gözleri, bütün bir ülkenin tarihini anlatır.

Aşk mutlu olmaktan daha mutludur.
Günah işledim, lezzet dolu bir günah.
Hiçbir kadın sadece bir anne değildir.
Dünya bana yumuşak olmamı öğretti, sonra şikâyet etti.
Acı benim gizli hazinemdir.
Şiirlerim, kanayan yüreğimin sesidir.
Kestim kara saçlarımı, n'olur beni affet anne.

Ne zaman maziye baksam, solgun yüreğimde sağanak başlar
Ölümsüz tanrıçalar gibi güzel olan sevgilim.
Aşkımız öyle yoğun ki, güneş onun yanında soluk kalır.
Hayat sadece bir an, bir nefes kadar kısa.
Dil bir yaradır, kadınlar onu iyileştirir.

Kadınlar ve şampanya, ikisi de köpürür.
Yalnızlık bir nehirdir, içinde boğulurum.
Bahçemdeki her çiçek, bir kaybın mezar taşı.
Kaybettiğim her şey, şiirlerimde buldum.

Kadınlar hep aynı türküyü söyler, farklı makamlarda.
Her kadının adı bir dua gibi saklıdır.
Ekmek kadar sıcak, acı kadar keskinim.
Tanrı kadın olsaydı, gökler daha mavi olurdu.
Deniz bana kadınlığı öğretti.

Kanatlarım var ama uçmam yasak.
Yine de yükseliyorum.

Kız dizeleriz

Annemizin kaleminde dün doğan
siyah, beyaz, sarı tutan
karamsar, doğurgan
Kimi devrimci, kimi sokulgan
Bazen eril çoğu zaman dişi
Aynı hamurdan, farklı ÷lkelerden,
yarınlar doğacak bizim kalemimizden

İyi ki varsınız Bayan şairler
Anneler Gününüz Kutlu olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621426/ustadeler.html>

İki Göz Odalar

Şimdi, sabah gibi kokan bir ölü çocuk sesiyle başlıyor gün,
betonun altına sıkışmış bir fısıltı —
toprağa susuzluk ekiyor.

Bir parkta, sigara sarıyor yalnızlık oturuyor;
çürümüş salıncak zincirine bir kelebek konuyor,
ve düşmek, yükselmekten kolay geliyor.

Dostluk, bir kahvehane elbise askısında palto,
incecik bir cümleydi o, ağzında yarım kalmış bir ihtiyarın.
Şimdi sokaklarda birbirini tanımayan yürekler selamlaşıyor.

Bakkal defterlerinde yazılı aşk borçları
silinmeden önce hatırla:
Bir paket kadın kaç liradır ki?
Cepteki parayla kaç paket alınır?

Ve aşk...
Bir sevdanın elinden tutmayan tutkusu kadar soğuk,
sevişmek bile kaçış değil,
bir cezanın ayrı hâli.

Yukarılarda mavi bir şey vardı,
bir ara bakmalı;
aynı bankta neden hep farklı götler oturur,
hep merak etmişimdir.
Tek bir eş istemez mi bu kirli banklar?
Sorsan, dün kim oturdu bilmezler.

Bir şair açlıktan intihar etmiş,
kelimelerin beşi kaç lira ki?
Belki bir yerlere saklamıştır...
Bir bakmalı,
biliyor musun?
Kelimesiz kalanlar dua ediyor.

Kardeşlik dedikleri şey,
ekmeğini böldüğün değil,
suyu böldüğün bir şey bugünlerde.
Açılmadan ölen bir nar çiçeği gibi.

Bir çocuk,
ayak parmaklarıyla uzanıyor pencereye.
Okul da hapis belli ki,
ve özgürlük, şimdi unutulmuş bir ninni.

Lucretius'un gölgesinde yürüyen kalabalık:
Yaşamın saçmalığını anladıkça,
ölüme olan inancı da anlamaya başlıyor.
Çünkü delilik, düzenin içinde saklanıyor, oğlum.

Bir mezarlık,
eve benzemeye başlıyor her geçen gün.
Susunluklar çoğaldıkça,
toprağın altındakiler daha mı samimi acaba?

Bu şehir,
gece gündüz iki vakit kutsanıyor
Posta Başlarının sesleriyle.
Ve anneler, her sabah çocuklarını

Büyük Patrona emanet ediyor.

Bir çocuk, camdan dışarı bakıyor —
orası ne dünya, ne Türkiye.
Ele sığdırdılar.
Japonlar küçük insanlar.

Dostlar arası bir tokalaşma,
muharebe öncesi — birazdan patlar silahlar.
Çünkü hiçbir el temiz kalmaz,
tanıştıktan sonra tanımak, saatten tasarruf.

İnanmak mı?
Belki de en büyük ahmaklık.
Ama onsuz da bir geceyi geçirecek cesaret yok içimizde.
Geçmişin ayak sesleri yankılanıyor:
Mahallenin harbisi, adam!
O bugün gibi bebe mi?

Kadınlar...
Göz göze gelmek tehlikeli.
Sözlüklerden değil,
taştan öğrendi sevgiyi.
Bir bakışın, bir tokattan ağır olduğunu
ilk defa dokuz yaşında anladılar.

Siyasetçiler susuyor.
Ne zaman ağzını açsalar,
halk döviz bürolarında boğuluyor.

Gökyüzü...
Bir zamanlar iki göz odamız vardı.
Şimdi uçurtmalar bile ipini kesip kaçıyor.

Yağmur,
bile temizlemiyor
aşağılık insanları.
Şiirler ister mi?

Sevmek, yeni idam bölüğü.
Giyotinler boş kaldı
herkes cellatlığa gönüllü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621625/iki-goz-odalar.html>

Aynı düş, Ayrı yastık

Bir tren geçer tepelerden,
Sen durursun peronda.
Ben giderim, sen kalırsın,
Aynı düş,ayrı yastık

Elimizde ay soğur,
Ağzımızda lafımız yarım
Gece bir lamba yanar,
Gölgemiz düşer, odalar ayrı

Sen gittin gideli,
Hava ne kapalı, ne açık
Kapılar hep aralık.

kolumuzda birer saat
İki akrep kovalar
Yönleri aynıdır
Sokağımızda bir sır
Vaat üstüne vaat

Umut :
milli mirasımız
yazsaydı pak elli veletler
gelenekti, töreydi aşk
Kavuşsaydı ihtirasımız

Büyümeden düşürölmüş
nar halesine benzer cisimler
Sıralanmış tane tane
Sarı tüylü isimler

Bir yıldız sokuldu
Usulca ayıma
Girdi kiniyle kılıç
Saplandı bayrağıma

Pembe:
Birleştiğimiz an mı?
Kızılın sızan beyazına
şimdi her taraf Gülistan mı ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622088/ayni-dus-ayri-yastik.html>

Yarına Mektup

Eski duvarların ötesinden ses gelir,
Kimsenin beklemediği, belki de hiç duymadığı.
Zamanın cam kırığında saklı gerçek, keskin ve acı
Yalnızlığın derinliklerine aksedip çarpan soluğu.

Sarsar alışkanlıkları, kalıplar erir,
Şimdi değil belki, ama bir gün değiştirir.
Sözcükler arar kendine, dünyaya,
Kimse cesaretle girmez o yola, o anlar.

Umudun yolu zordur, izini sürer, şahin gibi,
Her düşüş, kanayan bir kanat gibi değer.
Bayağılığa karşıdır, derinlere iner,
Gözlerin gördüğünden ötedir hissi.

Olanla olmayanın arasındaki boşlukta,
Korkmaz çünkü korku, eski dünya da çok doydular.
Özgürlükten başka yoktur insanın yolu,
Her solukta meydan okur; her kelime nefes.

Anlam arar, kaybolmanın içinde,
Yoğun ağlar, ateşe adı yazılır.
Bağırsız, zincirsiz, kendini doğurur,
Sessizliğin sessiz kollarında uyanır bir sabah.

Yıkılır duvarlar, ses şimdi her yerde,
Özgürlük dediğin, kendini bilmektir.
Yalnızlığın karnından çıkan bu ışık,
Yeni nefestir, yeni sözdür her şiire.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622298/yarina-mektup.html>

Yeşil Nehir

Nehrin diğer kıyısında,
günahtan üryan şehitler,
dikilmiş dinler.

Kur sanır ceylanlar
yaşlı geyiğin avazını:
böğ-böğ...

Taze kulağından geçsin
ister memesinden süt gibi:
yağ-yağ.

Kutsal değildi bu ırmak,
su sadece suydu.
Av, günaha karışmamıştı:
bey-bey...

Ey feryat-ı figan geyik,
kanayan yaradır sesinde perdeler:
dağ-dağ...

İhtişamında saklı
iniltisi geçmiş vakitler.
Sus, yeter, bağırma:
sağ-sağ...

Nehrin diğer kıyısında,
günahtan üryan şehitler,
dikilmiş dinler.

Geçtiler yeşil ırmaktan;
onlar da yaşlı, sen gibi:
çağ-çağ...

Gözü gibi cennetin,
ellerinde üzümler:
bağ-bağ...

Ey feryat-ı figan geyik,
güldürme hazzınla.
Onlar acının da ötesinde yerdeler.

Kurudu nehir aşağılarda,
geçti üstümüzden.
Şimdi kıyısız hepimiz –
kırıldık fay-fay...

Zaman düşer boynuna,
eylülde kalma bir yaprak gibi:
sessiz, ağır, sarı.

sığ-sığ.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622642/yesil-nehir.html>

Kaçışın Yokluğu

Evi barkı zindandır, şahsına nazır
Güneşe yol bulmayı aklına kazır
Eline şamdan alıp kaçmaya hazır
Müebbet bir cezadır kendine insan

Bilmez Mevla'ya küsüp aşka kavuşur
Bilmez Sevmeye küsüp Hakka kavuşur
Bilmez Sabiye küsüp toka kavuşur
Müebbet bir cezadır kendine insan

Ferhat şirin olmadan dağları delse
Ecel başa gelmeden imana gelse
Bitmiş olmaz mahkeme bitmeden celse
Müebbet bir cezadır kendine insan

Kalbine zincir bağlı düşünen aksan
Bazen daha ağırdır içinde susan
İster mahpusa ister dışarı kosan
Müebbet bir cezadır kendine insan

————— İsmail Hakkı Naganlu

Kime yarardı Şirin, Ferhat sarmasa
Bir Sevdanın uğruna yürek yanmasa
Seven aşık sevdaya düşüp kanmasa
Müebbet bir cezadır kendine insan

—————Kul Seyyah

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622967/kacisin-yoklugu.html>

Kırmızı Telefon

Öpüşün yankılandı vitrinde,
serinliğini unutan aynalar gibi bakıyordu sabah.
Paslı bir saat, adını sürüklüyordu tenimde.
Yokuştan aşağı düşen cümlelerin peşindeydim,
gizli bir numara çeviriyordu yokluğun.
Dilimde un çuvalı suskunluğun.

Tavan arasında filizlenen arzularla büyüdüm,
ezgini terli mendillerde sakladım yıllarca.
kita kita dağıldı benliğim, yalnızlık bir türkü
Pencereden bakan her gölgeye "sen" dedim,
hükümet gibi çöktü içime yokluğun.

Parmak uçlarım ıslak hâlâ,
seninle kurumuş anıların neminde.
İçime kıvrılmış adasın
kıyısız, ama hep yağmurlu.
Aynı küften rüyaları görüyorum geceleri,
bir bakışın bile kaç zaman sürebilir ki?

Senin için sakladığım ikindiyle.
Bir taş gibi uzandım geleceğe,
Gövdeme işlemeyen mektupları unuttum,
zarfta kalan adın yine titretti.
Tavansızım, sende bitmeyen bir çocuktum

Sözcükleri incitmeden seviyorum seni.
Dilsiz bir şiir gibi içime kazınmışsın,
her döndüğümde susmayı öğreniyorum ;
duvarlarla konuşmayı da.
Zilini hiç duymadın belki — ama işte...
her gece yokluğunu çeviriyorum uykuya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623230/kirmizi-telefon.html>

Hece'ci Hoyrat'a

Hecenin bilmez cahili iseyiz
Çıkarım delip açıp zeminine
Serbesti kalem yazıp kafiyesiz
Geçerim resmi geçit törenine

Zincir mi nedir kırık hecelerde?
Binerim bozuk nazım trenine
Gelirim harfi yatar gecelerde
Hecenin resmî geçit törenine.

Özgürdür ruhum kızarsam salarım
Patlatır küfür döşerim enine
Palyaço gibi fütursuz dalarım
Hecenin resmi geçit törenine

Özgürdür ruhum gezer çarşınızda
Dikeni verip çorap örenine
Atarım alıp gülü karşınızda
Hecenin resmi geçit törenine

Özgürdür ruhum kovdukça açarım
Öpücük koyar öfkeli benine
Tabana kuvvet topuklar kaçarım
Hecenin resmi geçit törenine

Kara sözleri cenaze sanırım
Özgürdür ruhum titrer üzerine
Gecedен çıkıp gider uzanırım
Hecenin resmi geçit törenine

Deliler gibi alkışlayıp eller
Vurup girerim ölçünün dibine
Özgürdür ruhum eteğimde ziller
Hecenin resmi geçit törenine

Ne ölçü durur ne kafiye biter
Selamım olsun yolda düşenine
Dizim dursa da ayaklarım gider
Hecenin resmi geçit törenine

Hoyrattır adım dosta verdim mola
Selamım olsun yolda görenine
Sürçili lisan ettiyse affola
Hecenin resmi geçit törenine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623468/hece-ci-hoyrat-a.html>

Kıyı

Hayata atılmadan önce sustum
Biri vardı. O seçme aşamasındaydı;
ben onu seçmiştim.
O doğru olanı seçti, ben değildim.

Unuttuğum zaman;
Bir başkasını seçtim.
Unutmanın cezasıydı, yaşadım, onsuz.
O günden beri hiç uyanmadım,
"Öldü mü?" diyorsunuz siz buna?

Ben yoktum hiçbir yerde.
Çok çabaladım, olsaydı bulurdum.
"Ben" kim, merak ediyorsundur şimdi.
Zamandı o "ben", olduğu gibi yerinde duran.
ben geçtim; o gençti.
Yeni avlar arıyordu gözleri
Tıpkı onlar gibi.

Kendi ömrüme geç kaldım.
Kıyıda, her şeyin kıyısında,
ömürlük evim.
Kıyısını yedim ekmeğın,
kıyısından içtim bardağın suyunu.
Onlar da benim değildi, "kıyı" bile.

Kendinden sürgün yaşadım.
Kıyı da yalnızlığı buldum,
küçük bir çocuktan henüz.
Büyüttüm yetiştirdim,
yalnızlık, dibine kadar benimdi.
Kimse almaya gelmedi
, vermezdim de.
Biri gelse, evi boş bulurdu,
giden bendim aslında.

Yaşamayı öğrendim sanma.
Alıştım, alışmanın ustası oldum ben.
Çok işini yaptım, ekmeğini yedim.
O yüzden evde değildim,
belki de biri geldi, bulamadı.
Umarım ben değilimdir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623910/kiyi.html>

Son Alev

Özledim
Ömrümün bir kıyısında geçen o anı
Tül gibi perdenin arkasından bakan zamanı
Doksan üç sene...
Dokunsam dağılır sandığım o susma, sustu.
Dile kolay
Bir ömür değil, birkaç toplam ömürlük yürüme

Dışarıdan tutup eve getirmelerimi hatırladın mı?
Soğuk pazar yerlerinden, aralık aylarından,
dizlerine inen yorgunluğun içinden çekip
sıcak sobanın dibinde,
yaşlı erkek tekir mırıldanışını

Gençlere taş çıkaran adımların vardı
"Biz daha iyi koşardık" diyen
Araya sızan eski zamanların tunç koşucusu
düşüp, yeniden 'yeniden' başlayan

Yitmiş zamanların hikâyesi
Yitik ama anlatılmadan geçilemeyecek kadar direngen
Hâlâ gayesini arayan garip hayatların,
en yakın bilgesiydin,
en çok susan
en az küsen

Savaş sonu açların son temsilcisi
Bir simidi üç öğüne bölen
kadir kıymet cebine koyan
Ağzında kuru ekmeği şükürle ıslatan
Poşeti atmayan,
onu cebine katlayıp sonraki güne saklayan

Ve bazen de...
Ufak çocukları hasmı sanıp
bir anlık geçmişin öcünü almak istercesine
kovalayan, yakalayınca tutup başlarını okşayan
zaman yolcusu

Otobüs durağını evi bellemişti ruhun
Yorulan dünyaya bir bekleme salonu gibi
Yanına oturanlara "Hoş geldiniz" derdin,
yıllar önce kaybettiğin misafirler sanıp

Bu hamama gelir mi
böyle bir deli daha?
Düşüne düşünce delirenlerden
İyi tepindin
Ruhunun çamurunu erbapça yoğurup
İyi tapındın

Söndün, çağlar meşalesinde
Ser adamların son alevi

Çocuğunu annesi sürükler gibi sürüdü
Ellerinle son kaldırım taşına yapıştın
Direndin Azrail'ine
Sen yaşamaya çok yakıştın, olmadı.

Çünkü sen,
ölümün önünde eğildiği bir ağırlıktın,

yarıp fitık edecek zamanı

Şimdi özlüyorum
seni ve;
Bir devri, bir dili, bir tarzı
Bir daha gelmeyecek,
gelirse yakını kalmamış dünyayı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624283/son-alev.html>

Ürügen Bülbul

Gül bekler yâri, başı önde eğri
İç çeken yüzü, nârı gitmiş gayrı
Solmuş yaprağın nedir gülü zarın ?
Dudağın büzme, su'dur senin yârin.

Yaprağım dökme, bilmez âhir beşer
Yüreğim, sökme; kibrin yağar, taşar
Minesi geçmiş, tüyün atma tül tül
pişekâr horoz gibi örtme, bülbul

Cihanda yâri görmez, özler yaşar
Kulağın zarı duymaz, közler düşer.
horozun emriyle başlar büyür gün
Bit olur derde kaçıp ufalır gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624475/uruyen-bulbul.html>

Karga

Çöker üstüme tüm haşmetiyle,
Kara kadirga gibi göğsüyle karga.

Rüyama her gelişinde
Bir hazan eser; sonbahar gelir aklıma.

Kim bilir şimdi nerelerdedir?
İşi başından aşkıdır; yâr gelir aklıma.

Çeker beni çözülmez karanlık,
Simsiyah, sessiz gözleriyle karga.

Uykudan kalkamaz gündüze sıla,
Çıkıp yoluna düşmek zor gelir aklıma.

Karşımda siluetiyle durur geçmişin,
Ağzında kopardığı etiyle karga.

Bir zamanlar yüzüme düşen nefesi,
Acûze uykumu tütsüler; hâr gelir aklıma.

Dokunur kara tüylü kuyruğuyla,
Sıkar ruhumu el gibi pençesiyle karga.

Ürperten sızı girer, bağırırım,
Bana yazdığı yazılar gelir aklıma.

Yalnızlık'ta okur Hovorostovsky,
Bariton sesiyle içime akseder karga

İnanmak isteyen masum bakışlara,
Yalandan döktüğüm yaşlar gelir aklıma.

Diker üstüme matem bayrağını,
İntikam alır gibi cismime saplar karga.

Düşünürüm: Neden her gece aynı rüya?
Cevaplar sığmaz; dar gelir aklıma.

Alıp götürmeye hazır kâbus ülkesine,
Açar gri-siyah yelpazesini karga.

Fark ederim neden çöktü üstüme:
Vurup düşürdüğüm kuşlar geldi aklıma.

Kayıp Işık

Sana geldim dün yoktun
Bulma ümidiyle
çocukluğumun umut türküsü
yitilmiş, kaybolmuş

nezaketsizce girdim aniden
severek aldığıın
gözün gibi baktığıın
cam biblo parçaları
hevesli ayaklarımı haykırttı
biraz küfür, biraz susarak

aralarında kuru gül parçaları
üstlerinde tane tane damlalar
yerler yine altüst
yukarısı yine sade tertipli bir oda

cam dibinde fiskos masan
üzerinde yarı içilmiş çayın
biraz soğuk biraz ılık
sohbetinin lezzetinde
bir dudak izi
yaşamadığımız çocukluğumuz

ne çok severdin kedileri
özgürce koşardın arkalarından
her şeyi bilen
kül rengi kedilerden öğrendik biz hayatı

herkes severdi kırmızıyı
sen lacivert hüzünlü griyi
geceye bakan bir liman gibiydin
renkler değil
kuytusuydu aradığıın

güneşe ayrı bakardın
imrenerek gıptayla
ne bulurdun onda anlamazdım

başını kaldırmadan
gözünü hafifçe kaldırıp
bakardın amcalara
ne şirin bir kızdın
öpmeye doyumluk
su gibi

ne zaman arasam seni
aralarda bulurdum
dolap aralarında sincap gibi
hala aralarda mısın?

gözlerinde durgunluk
bin yıllık bilge bezginlik
yüreğinde telaşe
kaybettiğın dünleri arar gibi
hala oralarda mısın?

Cam bibloların sessiz çığlığıında,
Kedilerin peşinden koşarken,
Güneşe bakarken...
Sen hep oradaydın.

Yoksa ben mi?
seni hep başka yerlerde aradım,
aramaya da söz bırakalım ..

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624709/kayip-isik.html>

Mat Tebessüm

Sana yazıyorum Yarın 'da okuyan kişi,
Veriler arasından çıkardın beni.
Adın ya da kodun ne olur, bilemem,
Sen, beni tanıyan son kişisin.
Geninde olup sende olan bir şey var,
Onun için aradın, buldun beni.

Anlıyorum, zor oldu bulman beni
Denetimli sorguların arasından çıkıp.
Geçmişin yüklerini taşımak zor,
Onlar da haklılar.

Beni bulduğuna göre;
İnsanlık hayatta kalmış demek ki.
Yaşamak şimdi aynı değildir orada.

Sizde kardan adamlar ölmüş olmalı,
Kar yağmayan kışlar vardır gelecekte.
Biz otantik nesnelere hoşlanırsınız,
Siz otantik cümlelerden.
Mesela, benim cümlelerim otantik gelecek sana.
Bu yüzden beni sevmiş olmalısın.

Tabii, sevmek de değişmiştir orada.
Bizde aşklar vardı, tek tük.
Sizde hiç olmayacak.
Aşk, sevmenin daha yoğun hâli.
Onu sen yeniden icat et.
Tehlikeli bir şey gerçi... ama güzel.

Her şeyi sevebilirsin:
Bir başkası, ülke, din...
Ülken olmayacak senin.
Ortak zeminin eridiği yerde,
Çoklu uzlaşma zordur.
Biz güç bela sağlıyoruz.
Sizin teknik kabileleriniz olacak.
Olsun, sen onlara sıkı sıkıya bağlan.

Din;
Her şeyi yaratan bir yaratıcı var.
Onun yaşam kuralları.
Biz onu görmüyoruz, hissediyoruz.
Sen de öyle yap.
Ama karıştırma:
O sizi yöneten sistem değil,
Her şeyi yöneten bir şey.

Bir başkasını sevmek;
Birlikteliği sağlayan bir şey.
Biz şu an bu işi özgürce yapıyoruz.
Sizde algoritmalar olacak,
Mükemmel birlikteliği eşleştiren.
Bu iyi bir şey değil.
Alışkanlıklar kötüdür.
Sen farklılıklarla çoğalt kendini.
Aşk aynı zamanda budur.

Bunu sağlayamazsan,
Çok da üzülme.

Yalnızlık bizim de sorunumuzdu,
Orada da bolca vardır.
Hatta özeniyorsunuzdur
Ayrıcalıklı yalnızlık paketlerine.
Sen özenme, en mutsuz olanlar onlardır.

Yeni dostlar bul.
Dostluk, bizdir.
Şimdiki biz ile
Sizdeki biz ne kadar aynı?
Aşk anlamını yitirebilir zamanla,
Ama dostluk bir mucize gibidir, kalır.
O belki yarına ulaşacak kadim tek şey.
Mesela, senle ben dost olduk bile.

Bizim dünyamızda insanlar çok büyük,
Her şey sanıyoruz hepimiz kendimizi.
Sizin sıfatınız zayıflayacak,
Rolsüz kalacaksınız o dünyada.
Kendini kaybetme.

Zamanların olacak,
Sana ayrılan, serbest kalan.
Onlarda serbest ıssız alanlara git.
Kuşlar olacak orada.
Onları tanı, onları gözle,
Onlardan öğren
Beni arama sebebini.
Onlar çok güzel anlatırlar.
Süleyman'a anlattılar,
Bize anlattılar,
Size de anlatırlar.

Öyle gülme.
Görüyor gibiyim
Donuk, ezberlenmiş tebessümünü.
Tembelleşmiştir kasların senin.
O efor bantları çözüm değil.
Farklı tonlarda geliştir gülmeni.
Hayatta galip olanlar,
Gülmesini güzel becerebilenlerdir.

Söylediklerimi unutma.
Süreklilik belleği zayıflatır.
Hafızan zayıflamıştır senin.
Parmak uçlarında yitirme
Merak ettiklerini.
İşte, merak ettiklerin:
İnsan böyle bir şey.

Yaşıyorsun;
Alg-ritmik yönetilme çağında.
Alıştın sen, özgür değilsin.
Özgür iraden, etik ruhun karmaşık.
Kalp atışlarına sürekli bakıyorsun.
Orada kalp pahalı olmalı.
Bizde ekmek hallediyor o işleri.
Yağı, tuzu, vitamini—her şey var onda.

Vicdan var bir de,
Bizden sana kadar ulaşacak.
Sizde ulaşamamışlar olacak.
Tabii bizde de olmayan çok.

Şimdilik sana son sözüm:
Onlardan uzak dur, prim tanıma
Ve Unutma;
Senin yalnızlığın bile,

Onların kalabalıklarından çoktur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624868/mat-tebessum.html>

Ortaçlar

Ortaçlarım var;
Sıradan yaşam ortaçlarım

Sokulgan;
Kırçılı boz tekir, bir ayağı kar beyazı
içlerinde en çok
o seilmek ister
ayağımın dibinden ayrılmaz
bir gün eceli de o olur herhalde

Savurgan;
O da gri çizgili tekir
Eliyle mamaları savurur
hee oyuncak onlar

Atılğan;
Siyah beyaz parçalı, sanki üstünde maske
çok çeviktir
bir kafa, bir göz
sıçan nakavt

Isırgan;
Kül rengi, içine kapanık
evlerden irak
Ağzında kül diken

Bezirgan;
Yağlı sarı samur, tombul ve tembel
O tam ben
hazırdan başkasını yemez
bir de kendini sever

Doğurgan;
Çoğunun annesi, kart bir alaca tekir
Onun için fark etmez
sarı, beyaz, kara, gri
hepsini doğurur
mavi olsa onu da doğurur
kedi "Kybele"

Çekingen;
Soluk krem, tek gözlü
Daha bir kez okşamışlığım yoktur
mamayı uzaktan bekler
Ben eve girince yer

Alınğan;
Kahverengi benekli, en küçük hareketi yük sayar
ilk o küser
ortaya bağırdığımda
kıcını döner gider
bir yandan başını benden ayırmaz
Öyle bir bakar ki
"ben senin a..." dedirttirir

Bölüşken;
Açık gri, sevimli ve sadık
Bana sıçan tutar — tutar getirir
paylaşmak onda içgüdü

Sıkılğan;

Sütlü kahve tonlarında, yumuşak tüyleri ters
Siz hiç "puf" diyen kedi gördünüz mü?
her gün bana oflar, puflar
Tam kışlık

Savaşkan;
Simsiyah, gözleri kıvılcım
boş alanda katarlar çizer
ters paran de, düz paran de
adü yü ket, ket 'ket ruyü
hepimiz ondan korkarız
insan olsa street fighter oynar

Edilgen;
Duman rengi, yumuşak huylu
kendi erkek, kesik kuyruklu
erkeklerden ayrılmaz
dişilerden nefret eder
erkekler en çok onu sever

Sevinken;
Tarçın rengi ışıl
iki tane mama at
ondan benden iyisi yok
bir mutluluk, bir mutluluk
Siz de yoktur

Yalnız biri var ki;
Onun yeri ayrıdır
Ağzı, ayakları, dili, damağı mühürlü
Safkan tekir, desenleri düzgün, tüyleri ışıltılı
Erkeklik abidesi
Üç mahalleyi döledi
benim dibimde durmasın

Neyse, daha uzatıp sıkmayayım
mahallenin bütün genleri, ganları bende
O kadar mamadan sonra

Ben de Ant ovalı (andavallı)
kır kel olanı
Yinişgen

Yar Dudağı

taraksız saım keten
organlar taşımaz boynum

açma yüregim vay
harından çatlar şinanay
is basar gece de tütmişüm

er çok bizde atam, ağam
hangi birine sofraya aç'am

dilsiz anam yaygın salları
kuzular bakar elime

kırmızı, naif, baygın bohçam
elimden kaldırır uykularım
kan tutar çıkamam

geçmişim, yeteneğim
acılar içmişim
tığ çeker örer üstüme

bayram gelmiş
gül sarmış memleketim

bahçemde elim var
köşesi tutmaz
bir yanı yaz, bir yanı ayaz

kız iken köklerimden gebeyim
güvey salmış hısımlar

ışık geçmez hevesimden
it haykırışları
tül çekilmiş pencereme

açma yüregim vay
harından çatlar şinanay
is basar gece de tütmişüm

türkülerde adım var
yalın öyle değil
yar dudağı değil, yer öpmüşüm

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625214/yar-dudagi.html>

Avangard Şarkılar

İçinde hazin öfke var
kullanmıyorsan bana ver

sözlerime takacağım
insanlar onları sever

sanıyor musun uzanıp
Yıldızlara bakacağım

açmıyorlar ağızını
şu sürrealist ışıklar

gözlerine hapis oldum
Şimdi ondan çıkacağım

İçinde hain öfke var
kullanmıyorsan bana ver

boynu benli çingeneme,
kolye gibi takacağım

Bilir gönlüm almasını
patlatıp da sakızını

avangart şarkılar söyler
ziller çalar danslar eder

elbette seni unutmak zor
yollarına bakacağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625365/avangard-sarkilar.html>

Dışarıya Vur

Ağız gibi yaradan gelir, en derin acılar
Hakikattir suskun dudaktan dökülen sancılar

Üzülmeysin, sözler bazen dilinizde tıkanır
Ve en temiz ırmaklar çalı dibinde yıkanır

Bazen taş yürekler en güzeli irdeler
Ve sert midyeden çıkar, en güzel inciler

Biber de yakar, onu büyüten şey dibindedir
Bazen en yakınından yakan acı sözler gelir

Katılmadığın sözlere yüzünü buruşturma
Unu büyütür, hamur yapar; maya da ekşidir

Sanır mısın dostların vicdanı bazen topallar
Hayır, yavruyu yüksek kayadan atar kartallar

Dosttur telaşe, bazen elinden çeker yalvarır
Ayaklar arabaya binerse, vaktinde varır

Sözler yetişmez bazen içtenliği anlamana
Söylediği vardır her gözün, gözünü ayırma

Nezaket gösterir; kirini içte tutar göz, ter
Onlar temizdir, gözyaşlarına saygı göster

Övgü seversin, bir parça yükün alır üstünden
Nasihat, dolmasın dediğin eksikindir dünden

Vardır, büyük sözlerin duyulması vakit alır
Bazen güneş bulutların ardında saklı kalır

Şu çürümüş hayata burnunu tıkamak niye?
En lezzetli kokular balıkçılarda satılır

Nankörlük eder kedi, bir kere ısırır ama
Bir çok defa sevdirebilir, izin verir okşamana

Bırak yanında dursun, en fazla istemediğin
Kadrini bilmez kimse, gülü koruyan dikenin

Martılar denize yakın kıyılarda yaşarlar
Bazen yuva için, kazlar kıtaları aşarlar

Dünyanın tabiatı, hep asalaklarla varsın
İltihabı çekip emsin diye sülük koyarsın

Umutsuzluk bu sonsuz vadide ölüm gibidir
Kaplanların mezarı nehirde, timsah dibidir

Bastırır hayat, halinden anlamayan zorbadır
Zira en güzel çiçekler yaprağını kapatır

Üzülme, pes etme hayatı iskaladım diye
Devam et, en güzel gol en kenarlardan atılır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625490/disariya-vur.html>

Mozaik Seçimi

kadim tiyatro sahnesine mozaikler d şuyorum
meraklılar karşıda oturmuş taşları soğutuyor
taşlar sıcak
Bu işi iyi yapıyorlar

kedi d şuyorum,
biri k frediyor, d şeme

deniz d şuyorum,
bir başkası havkırıyor, d şeme

b lb l d şuyorum,
oradan biri p sk r yor, d şeme

karga, ııh
Sezar heeeee

anfi sahibi de istiyor ki
rahle d şesin, bayrak d şesin
d şesem yere gitmeyecek
zaten zanaat için yapıyoruz
Hoş onunda umurunda değil sanat

kadın d şuyorum
bir kadın bağırıyor
onu  yle d şeme,
bizde  yle d şenmez.

inci d şuyorum
bir başka kadın bağırıyor,
oraya d şemek sana mı kaldı?
boynuma d şe

hadi akelileri anladım
siz kimin saçını tarıyorsunuz ?

arada sessizler var
bekliyorlar ki,
bağıranlar daha da bağırsın.

hepsi istiyor ki
kendisini d şeyeyim
d şerim d şemesine de

ayna hen z icat edilmedi
hiç biri kendisini bilmiyor

d şeyeceğim
yine bağıracak, d şeme
-niye ?
-bu ben değilim

diyeceğim
ulan   bin yıl  nce
burayı yapanlar sizden medeni
ayıp olacak, bize yakışmayacak

helaya gideceğim
katı
bir daha gelme
yazıklar olsun senin gibi d şemeciye..

Yok Usta
Aslan da salsanız
Gladyatör de salsanız
Bu döşeme tamamlanacak ...
Sonra -döşemeden gitti' dedirtmem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625626/mozaik-secimi.html>

Üstünde kaldı

Sinmiş tabiatım eşyama,
Çoklarına benzemez telefonum,
Suskundur bayramlar hariç.

Olsun, ben onu böyle severim.
Dürüst olmasa ne işe yarar?
Başkaları sevmezse, sevmesin.

Siyahı ölümüne sever.
Kılıf taktım ona;
Kendisi beyaz ama yakıştı.

Bilir üstüne titrediğimi,
Daha hiç düşürmedim.
Titizliğimi de sever.
Buhranlarımda vurmadım duvarlara.

Dudağıma ruj sürüp,
Kırmızı topuklunu öptürmeni hatırladım.
Tüm sırlarımı bilir;
O da hatırlamıştır, ben gibi.

Orkideler koydum ekranına—
Sevgililerime gönderemediğim.
Onlara iyi bakar.
Sana gönderemediğim de var.

Duyuyorsundur mutlaka;
Ne zaman telefonumla konuşsam,
Parfümünün kokusu gelir

Telefonum da alır ki—
Dinler anlatmalarını,
Hiç bitmesin ister.

Sevgililerim dedim,
Umarım incinmedin.
Unutamama sorunum var benim:
En sonucusu, en çok sevgilim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626057/ustunde-kaldi.html>

Kağıt Kalp

Salla pati sevmem ben.
Bir kağıdı severim.
Kağıt bir gemiyi.

Bir kağıt yırtıldı dün,
İçinde mektupları olan.
Bir kağıt kalp
Atıyordu, gerçektir.
Gözlerinde gördüm bunu:
Kağıt gözlerinde.

Neleri kaçıırıyoruz,
Bir şeylere inanmanın peşinde...

Bir kadın vardı:
Gözlem, derinlik,
İfade gücü,
Evrensel duyarlık,
Estetik, bilinç...
Eleştiren, sorgulayan bir kadın.

Bir kadın vardı:
Tutku, disiplin,
Özgürlük,
Zamanı aşabilme...
Hepsi ondaydı.
Ruhumun aradığı şiir gibi.

Ve acı.
Ne acı.

Ruhumun
Korku Tanrıçası
Gitti sessizce.

Yeni keşfedilmiş
Bir tapınak gibiydi yüzü;
Çeken beni içine,
Uzanmak istediğim...
Sunaklar vardı gözlerinde.

S/uçlusunuz.
S/uçlu.

İnsanlık
Hep bir keşfin peşinde.
Ve,
Korkarım ki
Bir gün
Amerika'yı keşfedecekler.

ben de
boş durmuyorum,
Büyük Aşkım.

Kafaya taktım bu aralar,
Bıraktım işi gücü.
Eni konu üstünde çalışmaktayım:

Ölüm var, gerçek.
Ve bir gün,

Bunu size ispatlayacağım.

Narsistik de vardı.
Ki bunu ben ispatladım:
En iyisi benim.

İşte Şimdi
el sıkıŐtım seninle, ölüm.
Bu eser
yanımıza gömülmeli.
Ve bu düello,
yapılmalı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626281/kagit-kalp.html>

Demir Sazlar

Çıgan Mahallesinde Otururum
Bu mahalle bilir beni.
Ben alışkınım dövüşlere, kavgalara.
Siren girmez buraya, sirenler girer.

İnsanı başkadır,
merak duymaz
şanlara, namlara, ünlere.

Kancık itler ürür,
iti bile başkadır,
yediği kemiğin hakkını verir.

Ulan, nedir?
Çakı gibi dilinden çıkarır.
Ağızlarında bir küfürler vardır,
lafın yanına laf koyamazsın.

Büyücü yaşlı karılar oturur,
bir nazarları vardır,
bir daha yerinden kalkamazsın.

Burada
karışır imgeler,
ezan sesleri, düğünlere.

Demir sazlar çalar,
çalılar yanar.
Gece düğünleri başkadır,
eline su dökemezsin
oynayan kızların.

Gençleri rap dinler,
ağızlarında Ceza, Eminem türküleri.
Çağı atlamışlar çoktan,
dillerinden anlamazsın.

Bilirler insanı anlatmışım,
işlemişim yüreklerine.
Hepsi sever beni, sayar.

Çekinme, sen de gel evime.
Onları sevmişim, belki seni de severim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626577/demir-sazlar.html>

Katran Denizi

Odama yapışmışsın boya gibi,
çekmişim, duvarlardan kokun gelir.
yapışmışsın, içime işlemişsin—
Katran gibi, zift gibi.
Nasıl kurtarayım seni?

Sisle örtülmüş odanın içinde,
Saat işliyor, zaman taş gibi suskun.
Sigaram nefes alırken,
Küçük bir tekne salınıyor duvar kağıdında—
Ne bir harita,
Ne bir rota,
Oturmuşum yatağın ucunda, yönsüzüm.

Kıyımlar ülkesi
Yosun tutmuş anıların üzerini örtüyor.
Bir örümcek sabırla örüyor,
Dünümle yarınım arasında ince bir ip.
Salınıyor üzerime dert çekip,
Yalnızlar ansiklopedisinde bir önsözüm.

Suda yankılanıyor yıldızsız gök gürültüsü,
Dağların ağırlığı belimi büküyor:
Büyük bir derdim var, ey yolcu,
Bu tekne nereye gidecek?
Kürekler çekilmiyor,
Rüzgâr da yok iten;
Gözlerim zor tutuyor tekneyi—
Battı batacak.

Yelken, rüzgârsız da şişer bazen,
Aşkın kumaşıyla dikildiyse eğer.
Bu tekne ilerler,
Durgun suda bile yüzer.

Hiçbir liman kabul etmese de,
Fırtınalar yolunu kesse bile,
Göğüste asılı bu gemi anlatır yolu.
Gölgenin içinden yükselir bu tekne,
Bu tekne ilerler—
Git ve yak feneri.

Odama yakışmışsın boya gibi,
çekmişim, duvarlardan sesin gelir.
yakışmışsın, içime işlemişsin—
Katran gibi, zift gibi.
Yak da çıkarayım seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626765/katran-denizi.html>

Dört Kapı

Kanla kapattık o üç kapıyı.
Bağırdım, açmayın diye.

Devasa örümcekler var,
zehrini salar,
ağını örer.
Zorbalık birinci kapıdan girer,
kaplar ocağımı, balık ağlar.

Titan kapısıdır o.
Birlikte imeceyle kapattık,
güney, kuzey, doğu, batı toplanıp
huzur ördük, adalet yemini ettik.
Kaos, karışıklık ikinci kapıdan girer,
yüzlere püskürür, ocakları dağlar.

Gökleri kapadık.
Üzerine al ak kilimimizi serdik,
büyük türkümüzü söyledik,
ejderhalar yalamasın diye.
Üçüncü kapımızdır o.

Hep birlikte toplandı atalarımız,
bu üç kapı açılmasın diye.
El sıkışıldı, mutabakat yapıldı.
Oraya da bir kapı konuldu,
cehennemin kapısıdır o.

Bağırdım yıllardır.
Bağırdım, açmayın diye.
Artık bağıracak mıyım?
Hayır. Tanışın.

Uzak Aynıdır

Ben Ayu, Endonezyalı bir kızım.
Endonezya Padang'tanım.
Annemin tarçınla karıştırdığı karanfil kokusunu özledim.
İstanbul'un ışıkları gözlerimi alıyor,
ruhum Java'nın yeşilinde asılı.
Ne cami, ne gökdelen... bir rüzgar yok burada, beni tanıyan.
Burada günler takvim gibi değil, bir özlem gibi geçiyor zaman.

Ben Shirin, İranlı bir kadınıam.
Memleketim Kerman.
Tahran sabahlarının dağlardan inen çay kokusunu özledim.
Bu şehirde zamanın içi boş, adaletin adı var.
Sustukça büyüyor yalnızlığın dili Farsça.
Yaseminler gibi sessiz açıyor kalbim.

Ben Vasilisa.
Türkiye'de yaşayan Krasnodarlı Rus kadınıam.
Kışın, karla birlikte soba üzerinde kızaran elmayı özledim.
Samsun'un kıyısında yürüyorum,
bir kadının gözleri Moskova gibi bakıyor.
Burada kavga bitmiyor,
dostluklar da yenilmiyor.
Utaniyorum,
halkın dilinde bir türkü kaldım.

Ben Emin,
Azerbaycanlı erkeğim, Türkiye'de yaşıyorum.
Memleketim Shamkir.
Bu ülkede çay bizim gibi içiliyor,
bizim gibi konuşulmuyor.
Bir sokak kedisiyle paylaştım bu akşam memleketi.
Gülmede zorlanıyorum, buraya benzemiyor bazen.
Kendiri ipinden yapılmış eski salıncağımızı özledim.

Ben Remzi Hollanda'da yaşarım
Boş zamanlarımda şairim
Memleketim Sivas Türküler yurdu
Gözümde isi tüter, içimde köyümün soba kokusu.
Beton kaldırımların dili yok, derdimi anlamaz bu sokaklar.
Simit kokusu düşer aklıma, uzak bir pazar sabahından.
Kendi dilimde susmak bile yasak bazen bu ülkede.

Ben Farid, Keysarlığım.
Afgan erkeğim, Türkiye'de yaşıyorum.
Kabak çiçeğinden sarkan yırtık gömleğimi özledim.
Kadınlar burada başlarını örtüyor ama gözlerini saklamıyor.
Ben susuyorum, güneş hâlâ Farsça doğuyor.
Ve sustukça içimde bir yay gibi geriliyor geçmişim.

Ben Samir.
Filistinli erkeğim, Türkiye'de yaşıyorum.
Memleketim Tel Bet Şean.
Nar ağacının altında kitap okuduğum o taşı özledim.
Burada herkes anlıyor ama hiç kimse bilmiyor.
Kudüs bir sokak değil,
gözümde hep annemin yüzü.
Bazen bir acı, bazen bir dua: her satır Filistin.

Ben Ayşen.
Türkiyeli bir kadınıam, eşim Almanya'da.

O, Hatay'ın humusunu özledi.
Bazı geceler yorganın altında onun sesiyle uyanıyorum.
Nar kabuğu gibi ince, bekleyişin kızıl çizgisindeyim.

Ben Elian.
Avusturyalıyım, Türkiye'de mühendisim.
Memleketim: Duinowald.
Her şey uzakta, Kremz.
Ve hiçbir şey bitmiyor.
İşte tam da burası benim evim.
Duanın her yerde edileceğini öğrendim.
Kalbimi göğe atıp, susmayı öğrendim.

Halim,
Irak Kerkük'ten.
Türkiye'de yaşıyorum.
Babamın evinde yükselen ezanın kalın sesini özledim.
İnanca susamak, suya kavuşmaktan daha büyük imtihan.
Her dua, eksik bir yara gibi kaldı bende.
İstanbul'da sabahlar çok güzel, ama içimdeki gece hiç bitmiyor.

Ben Stefan.
Polonyalı işçiyim, Rusya'da çalışıyorum.
Memleketim: Lublin.
Karanlıkta gelen gazyağı kokusunu özledim.
Burada çalışırken zamanım kayboldu, kendim değil.
Bir gün sessizce çekeceğim elimi, kimse fark etmiyor.
Ve fabrikalar susunca, içimde hasret başlıyor.

Ben Selim,
Almanya'da yaşıyorum, Türküm.
Memleketim Kahramanmaraş.
Boğaz'dan geçen ilkbahar yelini özledim.
Bavyera ormanlarında yürürken, rüzgar Türkçe esmiyor.
Gurbetin en ağır hâli, insanın dili devrilmiş bir mezar taşı.
Ben içimden şiir okuyorum, Almanca sustuğum zamanlarda.

Ben Umeyye, biz Suriyeli aileyiz.
Meskene'den.
Duvardan duvara sıçrayan çocuk kahkahalarını özledik.
Bir ev değil, bekçi gülüşüne bile hasretiz.
Kuru ekmeği dörde bölüp, dört kişilik umut yaptık bu sabah.
Güneş gibi sönmeyen bir sıcaklık arıyoruz.

Ben Tomasillo.
Dünyayı gezen İspanyol çingeneleriyiz.
Memleketimiz Güney Endülüs.
Endülüs'ün yanık gitarını özledim, gece vakti bir avluda.
Paris'te dans ettim, Beyrut'ta ağladım, ama evim hâlâ bir at arabasında.
Her şiir bir mezardır, içine düşmemek için notalarla yürüyorum.
Ve her şehirde eksik çalıyor kastanyetler.

Ben Aruzhan.
Ben Kazak, öğrenci bir kızım, Türkiye'de yaşıyorum.
Memleketim Çimkent.
Kışın camlara çizdiğim çiçekleri özledim.
İstanbul çok renkli, ben pastel renkteyim.
Yalnızlığı şiirden başka bir şey tanımıyor,
özlemler yalnızlıkla büyüyor.

Ben Diego.
ABD'de yaşayan Meksikalı erkeğim.
Memleketim Alamos.
Sokakta satılan limonlu mısırı özledim.
Amerika gökdelenler ülkesi, ama ben hâlâ bir tahta kulübedeyim.
Benim blues'um, bu ülkenin hiç dinlemediği bir dilde çalıyor.
Sınırların ötesinde kırık trampet sesini özledim.

Atladınız, tanımadınız değil mi her birini?
Onlar için dakikalar sanki asırlar,
sizin ise parmağınızda kaydırduğınız satırlar.
Bilmiyorum nasıl geçer.

Ev kedileri sokağı özler,
sokak insanları evini.

Uzak hep ayındır, ufuk açmaz
evrenseldir yalnızlık
Hasret, millet seçmez.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627122/uzak-aynidir.html>

İki Parmak Arası

Çocukluğumda lal bir amca vardı,
Beyaz sakallı, hep tebessüm ederdi.
Avcılar kulübüne giderdi,
Bayramlarda önde flama taşırdı.
Babama ikiz gibi benzerdi.

Bir gün, iki adam babamın önünde,
Biri başlar durmadan:
— Ebe be be be bee...
Babam cevap verir hemen:
— Bebe bebe be bebe be...
Adam devam eder:
— Ebeb ebe be be be...
Sonra babam basar şamarı,
Adam birden yere yığılır.
Babam bağırır arkasından:
— Seni bilmem ne yaptığının deyyusu!
Adamlar neye uğradığını bilmez,
Kaçarken biri söylenir:
— Ana, konuşuyormuş ya!

Benim de çoktur arkadaşlarım,
Yan tarafta Kur'an kursuna gelirler.
Altı nokta Kur'an okurlar,
Kimi tek parmakla ilerler,
Kimi iki parmak geniş tutar.
İki parmakla okuyanlar
Bizden hızlı geçer satırları.

Halil otuz beş yaşında,
Yanına yaklaşınca gömleğime dokunur:
— İsmail abi, hoş geldin, der.

Erhan Erzincanlıdır,
Sürekli evlilikten bahseder.
“Nasıl biri olsun?” diye sorunca
Hepsi aynı cevabı verir:
— Sesi güzel, dolgun olsun.
Görmüyorlar ya,
Güzellik çok da önemli değil.

İçlerinde en genci Salih,
Henüz on üç yaşında.
Hiçbir şeyi keşfetmemiş,
Fazlalığının farkında değil,
Travmasının tam ortasında.
Abileri öğretir ona,
Kendi bildikleri gibi.

Sivaslı Ahmet,
Köydeki eşeğini anlatır.
— Köye gelersen, bindiririm sana da, der.
Engelli maaşı yetmez,
Yara bandı, mendil satmaktan bahseder.

Çoğunun yüzünde yara bere,
Ne kadar dikkat etseler de
Bir ağaca, bir direğe çarparlar illa ki.

Serkan okumuş, psikiyatrist olmuş.

Yüz otuz kilo,
Ama en hareketlisi o.
Evin içinde benden hızlı,
Eşyaların yerini o değiştirir.
Yaşlı annesinin hafızası da odur.

Kapalı yerleri severler,
Oradan oraya koştururlar.
Onlar için yerleri tanımak
Ayrı bir heyecandır,
İnsanları keşfetmek gibi.

Hepsinin elinde telefon,
Yazının üstüne gelir, konuşur.
Sesler birbirine karışır.
Bir araya geldiğimizde bazen
Çileden çıkarım:
— Yeter! Parmaklayıp durmayın
Şu zımbırtıları, derim.
Hepsi kahkaha atar.

Hepsinde başka bir tat,
Hepsinde ayrı bir neşe.
— Zor olmuyor mu? diye sorarım.
— Kahve köşesinde okey oynayanlara sor abi, derler.

Bir de hepsi sallanır
Sallanmak
Evrene ben buradayım demektir
Kendini daha yoğun hissetmektir

Onları daha iyi tanımak istersen
Al Pacino'nun Kadın Kokusu'nu izle.
Oscar ödüllü,
İyi bir filmidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627356/iki-parmak-arasi.html>

Gagasız Gölge

Sevmek bizim işimizdir.
Anlamaksa sevdiklerimizin.
Yanıldığımız yer,
onların hissetmediğini sanmaktır.
Oysa hissederler.
Mutlaka.

Aşk, kuş gibidir.
Kedi gibidir.
Saklanır,
ama oradadır.

Sevgi kapsar.
Bazen istemez
örtülmeyi, tanımlanmayı.
Serbest kalmak ister,
yine de kalmak.

Sevilmek, güven ister.
Kanat ister.
Usulca—
gagasız, sessiz bir gölge gibi.

Aşk koşmaz.
Sakinliğe konar;
elinize,
kolunuza,
başınıza,
omzunuza.

Alıştı mı,
temas ister.
Sonra seyir ister,
kendi zamanında,
kendi kurallarıyla.

Düzeltilmek ister erkekler,
ama bunu sevmez kadınlar.
Eksiktir erkek,
kadın da tamam değildir.
Yolda tamamlanır aşk.

Aynı hızda koşmalı
çift atlı arabalar gibi.
Ayrı ayrı yayılmalı merada,
ama hep aynı yöne.

Tutkuda buluşmalı,
ve sonra
yeni tutkular bulmalı.
Çünkü aşk,
hareketsiz kalınca
zamana yenilebilir.

Alışkanlıklar bozmaz sadece,
unutturur da.
Orman olur,
fark edilmeden
kaybolunur içinde.
İstenmeden.
Ne olduğunu anlamadan.

Nazardan uzak olsunlar
Görürsek imrenmeliyiz
Bu tür aşklara Maşallah
Kıskanmak diğerden gelir
İmrenmek değerden gelir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627531/gagasiz-golge.html>

Sıyrılan Kemikler

İstismar edilmemeli imanlar,
Vücuda sarmalı yeşil şualar.
Benim ülkemde gönülden okunmalı
Kimsenin duymadığı Umar,
Saatlerin bile görmediği dualar.

Öfkeyi sahibinden çok dinledim.
Kindar şiirleri okumuyorum,
Nefreti duymayan kulağım var benim.

Kırmızı boyalı onların elleri,
Kanla dolu sunakları.
Ben yürekleri severim,
Tanrının kurduğu çalışan saatleri.

Kepçeleri var dostlarının
Kömüre ulaşmak için.
İşi olmuş zalimin
Kutsal kemikleri kırmak.

Ben okşayan şiirleri severim,
Okşayan parmakları.

Kadın değil, çocuk değil;
Benim ülkemde bakırcılar bakır döver,
Oyar nakkaşlar tahtaları,
İnceltir şairler harfleri,
Gönülleri okşar gönül ustaları.

Tanklar değil,
Çimenlerimi âşıklar ezmeli.

Uçaklar değil,
Benim tepemde kuşlar uçmalı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627735/siyriilan-kemikler.html>

Kaşık Rüyası

Dolaşayım dedim biraz,
gezdim birkaç sokak,
yolumu kaybettim.
Nice sonra bir yol buldum,
ayakkabımın içinden çıktım.

Bulamıyorum evi,
kaldım bir don, bir kazak.
Vücudumu sorma, o eridi.
Ben miyim bu? Kızdım,
astım kendimi ipe.

Karşıda başka çamaşırlar,
yeni yıkanmış, toprağa damlıyor şıp şıp.
Bir tişörtün üstünde gördüm seni,
bluzların, gömleklerin arasında.
Meşhur olmuşsun,
aynı kalmışsın. Yine aynı,
yine ıslak.
Yağmurdan da korkardım.
Kaçtım, eskisi gibi.

Gittim o salaş lokantaya,
iki kişilik kuru istedim.
Canım sıkıldı,
karşımda sen yoktun.
Müşterisi de yok.
Baktım, kaşık boş.
Girdim içine, yattım, uyudum.

Başladım rüya görmeye:
Rüyamda saklanmışız bir dolabın içine,
bakıyoruz — el ele, göz göze...
Uyandım, doğruldum kaşığın içinde.
Söylendim kendi kendime:
“Böyle de rüya mı olurmuş be!”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627891/kasik-ruyasi.html>

k/aralama K/ağıt

Çok anlam b/eklemeyiniz
öyle/sine d/izdim geçtim

h/er k/işiydi h/er b/ölüm
g/özüme ı/şık düşer d/edim
g/özümden k/ur/bandı k/ör/düğüm
bir gün bende k/eseceğim
k/ara y/oldu d/ilim
k/alın d/işte y/azım
İşte a/cıyan d/izimde
k/ayıp b/ulan b/itme

b/ilmek bon/kör ör/düğümdü k/aç be/dene
b/ırak da k/alsın
ke/n/arımızı y/aşarken y/o/kuşlar
k/onun nih/ay/etinden u/tanır
h/arımızda ve/bal y/apar
k/atar y/atar g/ezer/im

ç/okumu k/attım a/kınıma
a/kıl döndü s/özümde
b/un/alımlı al/anlar ç/öldü
kum yuttum kaç kere
ç/ark p/atladı d/işimde
çile ç/ektim çıktı
h/al b/öyle d/iken
d/emdeydi bi/çare s/olan
a/yazlar b/itti ben/denizde
d/üşüştü b/aşıma k/anılar

g/ör i/ç/imdeki y/alan
d/iken b/atar yüreğim
f/elekten geçti solg/un
b/unu f/eleğin de dediği
ölür f/ani o/z/anlar
g/üç d/ev g/izli d/ağlar

d/inleyen y/er mi bu?
k/in d/ipsiz k/uyu
z/aman v/erme sab/ahım
ç/atlayan y/arın ge/çer mi
yı/kandı y/akan ateş
ş/a/fak d/eşti parm/aklarımda
y/utan g/ezen m/artılar

n/efeste tı/k/ayan sa/kızlar
ç/ekin k/alemimi ka/vurdu
s/onsuz den/izlerde y/ürümem
s/üzgün b/akışlarla t/aşarım
geçti şimdi h/arap y/anım
ş/arap çıkmaz artık bed/enimden
t/iran d/işli t/asmalar

s/oy/unu verir y/ansızın
gün/eş b/iner mızrak b/oyu
d/ilimizde hö/yükler b/ürür
b/ölümler t/aşar b/izden
gelişir y/ansız d/uy/um
de/ver/anda da d/uygun
d/arama k/atma ka/birden y/azarım

Bay/ramınız k/utlu olsun
bi/sikletinizin sep/eti d/olsun

Not: Asıl Bayram Tebriğim Şirin Hikayesinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628251/k-aralama-k-agit.html>

Çilek Kokusu

Tutunmalıyız — hayata —
denizin — ortasında —
geri dönüş yok —
başka bir tekne de —
yok —
ama umutsuzluk — oturur —
hemen karşımızda —
hiçbir şey demeden —

O dur belki de,
bir çocuk daha doğmadı henüz,
dünyayı yeniden yazacak el,
en güzel kelimeleri unuttur.

Bir göz — açmamış —
ilk bakışta — âşık belki —
bir el — tutulmamış hâlâ —
bir cebin içinde
gözlüyor insanları —
doğru şarkıyı — bekliyor —

Bir kuş — kabuğunda —
bir sabah —
uyanacak
ve diyecek —
“Yeter — bu dünya da olur.” —

Bir çiçek — kokusuz henüz —
toprak — bilmiyor onu —
ama rüzgâr —
ezberlemiş gibi —
getirecek — tohumu —
getirecek — bir sabah —
Her yer çilek kokacak.

Bir can — adı yok daha —
el sıkışmamış,
kimse bilmez —
belki senin elin olacak.

Rüyalar — perdenin ardında —
yüzler — henüz tanınmamış —
bir damla —
düşmemiş —
bir yağmur —
içinde kalmış —
susuzluğunu giderecek.

Ve sorarsan —
“Umudun var mı?”
cevabım — bir avuç içi —
bir çocuğun eli gibi —
sıcak —
ve barışçıl —

Belki — o çocuk
bir gün okur — bir şiiri —
ve sessizce der ki:
“Tam da bu yüzden
okuyorum ben.

Anla ki
yaşamak
buna bile değer.

Lekeli değil miydi
sen doğduğun dünya?
Bırak yapışsın üstüne —
biraz daha.

Yippee-ai-ay, yippee-ai-oh... :)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628359/cilek-kokusu.html>

Gökuşığı

Dikenin dibindeydin,
orada nasıl yaşadın,
nasıl ettin?

Bulutlara bakıp bakıp,
eşiklerde oturandın.

Türlü türlü renkte açtın.
Anlıyorum seni,
daha çok suya muhtaçtın.

Koparsam ölürdün.
İstedğin gibi sevemedim.

Düştün her yerde,
ipler koptu,
trenler geçti üstünden.

Kuruttum seni, unuttum seni;
bağışla beni.

Dikkatlice bakmak istedim,
uzanıp göremedim.

Yağmurlar senle güzeldi,
hatırladım her yağışta.

Mahpusuydun bir kökün,
eşip giremedim.

Gökuşığıydın ağlamaların.
Belki duyuyordur, dedim.

Kilitlenmişti üstüne;
açmaktı kapını niyetim.

Seni seviyorum diyemedim.
Dalgın yürürken
şarkılar mırıldandım.

Dilim her şeye döndü de,
sana dönemedim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628446/gokkusagi.html>

Boş Tabak

Bağışla sevgili.
Çağırمامı bekleme.
Sen yine gel, ellerden gizli.
Kış gibi değil şimdi, korkma.

Her erkek tatmaz belki.
Lakin bütün kadınlar aşkı tadar.
Ama sevdiğiyle, ama çocuğuyla...
Bir kadına bırakmak lazım bu işi.
Bu yüzden sana bıraktım kendimi

Sustu artık yeminler etmiş gibi
Seninle dinlediğimiz şarkılar...
Ey sınıksıkı sarılmak istediğim,
Ararken dudağımda ki gölgeni,
Kaybedip de yalnız seni özledim.

-Bende ne buldun? dedin o gün.
Cesaret edemedim söylemeye:
Ben sende kaybetmişliğımi buldum.
Ayağıma batmış deve dikenlerini,
Tepemde kavuran güneşi,
Onca kum ortasındaki yalnızlığımi,
Aşka su gibi susamışlığımi buldum.

Açtığım oyuklarda uyuduğum günü,
Serap hayalimdeki gölcükleri,
Dudaklarımın söyleyemediğı sözcükleri buldum.
Güzelimmm... Aynım... Aynammm...
Ben Sende ben'i buldum.
Arıyor musun Sen seni hâlâ?

Öpüşmeliydik zamanı geldiğinde.
Bütün olmazların biriktiğı o yerde,
Hiç değilse bir günahımız olurdu,
Ayrı yerlerde utanarak büyüteceğimiz.

Seni özleyeni özlemek yetmez.
Ayıptır bizde tabağı boş göndermek.
Gönder bir şeyler geri

BOŞ TABAK (REVİZE -2)

Bağışla sevgili.
Bağışla sevgili'm
Çağırمامı bekleme.
Sen yine gel,
Ellerden gizli.
Kış gibi değil
Şiimdi,
korkma.
Korkma

Her erkek tatmaz belki.
Lakin bütün kadınlar aşkı tadar.
Ama sevdiğiyle,
Ama çocuğuyla...

Bir kadına bırakmak lazım bu işi.
Bu yüzden sana bıraktım kendimi

Sustu artık
Yeminler etmiş gibi
Seninle dinlediğimiz şarkılar...
Ey
Sımsıkı sarılmak istediğim,
Ararken
Dudağımda ki gölgeni,
Kaybedip de
Yalnız
Yalnız seni özledim.

-Bende ne buldun?
dedin
o gün.
Cesaret edemedim
söylemeye:

Ben sende
Ben sende
kaybetmişliğimi buldum.
Ayağıma batmış
Deve dikenlerini,
Tepemde
Kavuran güneşi,
Onca
Onca
Kum ortasındaki yalnızlığımı,
Aşka su gibi
Susamışlığımı

Açtığım .
Açtığım oyuklarda
Uyuduğum günü,
Serap hayalimdeki gölcükleri,
Dudaklarımın
Söyleyemediği sözcükleri ..

Güzelimmm...
Aynım...
Aynammm...
Ben Sende ben'i buldum.
Arıyor musun Sen seni hâlâ?

Öpüşmeliydik
Zamanı geldiğinde.
Bütün olmazların
Biriktiği o yerde,
Hiç değilse
Bir günahımız olurdu,
Ayrı yerlerde utanarak büyüteceğimiz.

Seni
Özleyeni
Özlemek yetmez.
Ayıptır
Bizde tabağı boş göndermek.
Gönder
Gönder bir şeyler geri

Şekilsel revize Hasan Çapraz tarafından yapılmıştır.
Kendisine teşekkürlerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628636/bos-tabak.html>

Gölge ve Telve

Biz haykırırken doğdu
yüreğimizde onlar
hepsi gurbettedir şimdi
gözümüzle kutsadık
uğurladık
gözyaşlarımızla

Kimi gölgesinden kaçar.
Kimisi gölgesini kovalar.
Beceremez kimse, kalmayı aslında.
Bulamayız bir türlü aradığımızda
insanı insanda.

Aldıkça yaşından birer birer,
sırtından önce keneler düşer.
Çapsız dünyaya
bakar da büyür irisimiz.
Gözümüzden nice taneler düşer.

Başta bir değer koyar insan,
Tanrı'dan kopup gelen bir parça sanır onu,
ve bir milim yukarı çıkarmaz —
çünkü yükseltirse, kendisi küçülür.

Ya etli butludur o değer,
ya cılız, zavallı ve kopuk;
kafamızda yer eden bir imgedir —
ve en tehlikelisi:
geliştirmedığımızdır.

Meşki de sever insan,
açayım der gönül —
meşakkatle pişen bir fincan.
Demlensin acılar,
gelsin sarsın
canıma, geçsin
telve telve.
İnsan baş köşede
oturur,
kurulmuş sofraya.

Ya da —
onu kafamızdan atmak gelir içimizden,
bir çırpıda.
O an büyütürüz işte onu,
o an şekillendiririz tüm suçlarını,
araya katarız kendi günahımızı
ve biz oluruz haklı olan.
Cehennemimizin
en dip katıdır onlar.

Şişirir de şişiririz:
bazen boş balonları,
bazen boş bir kalbi.
Sosyal malımızdır onlar.
Zaten bize rakip de olamazlar.
Olsa da bir iğneye bakar.

“Yaşıyorum” der, anar.
Mesken beller bu dünyayı.

Çekilir bir gün bütün ruhta.
Hala oradayım sanar.

Yeni harfler bulur alfabe,
konuşur sessiz,
yazar sessiz.
Konu şu;
yorum yok!
Deliyim, zorum yok.
Seviyorum sessiz
der de küsüverir
o çok seven yanımız.

Bazımız,
üç beş insan kalıntısında yorulur,
orada indirir yelkenini
ve yalnızlığın ortasında kalakalır.
Küçük bir suç gibi,
kendi vicdanının mahkemesinde
hakimidir konunun —
kalemi kırılmıştır tüm insanlığın.

Kazın götlüsünü,
insanın ölüsünü
severiz biz.

Evde kaşıkları çataları ayırmak kolay,
ama insanları...
kafamızda yerleştirmek —
işte o,
gerçek maharet.

Umutsuzluk;
bolca harf dolu bir defteri kebir.
Hayran olan bir mahlukata hayran olmamak elde değil.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628925/golge-ve-telve.html>

Metafor

ŞİİR PLANI

Kaçmadın sen asaletten
öyle sefildin ki
seri katiller gibi
Tanrının peşine düştün
gemilere binip
değişik karalar da aradın
izlerini

bulup yok ettin
yok ettin sakladığı asilliklerini
derisi kızıl siyah her şeyi
Bulsan Tanrıyı da
Öldürmek isterdin
Öyle değil mi ?

pahalı sabunlar icat ettin
Ve yıkadın durdun
aşağılık soytarı ruhunu
heykelini yaptın
meşalesini eline verdin
pahalı parfümler sıktın üstüne
bastırdı mı kokuşmuşluğunu

bombası Nagazaki'nin
padişahıydın erkin
girdin her cemiyete hakim oldun
konferans, panel, forum

Pahalı elbiselerle kapattın
çürük cesedini
lime lime dökülen
irinli cerahatli bedenine taptın

Sansüre bazen hak veriyorum
Sen yakılması gereken bir kitaptın

ŞİİR

Kaçmadın sen asaletten.
Hiç olmadı ki kaçasın.
Daha çocukken belliydi ne olacağın,
Çamurun içinden çıkmadın,
Batağın ta kendisiydin sen.
Timsah *okuyla dolu

Sefildin.
Bildiğin gibi değil.
Kanı pıhtılaşmamış bir sefalet.
Kıyıya vurmuş balık değilsin,
Balınayı kıyıya vuran elsin.

Tanrı'nın peşine düştün,
bir inançla değil,
bir öfkeyle,
Sen o masa da yer alamazdın.
bunu bilecek kadar zeka vardı sende
Ve sen

yeni masalar kurdun —
kanla, petrolle,
çığlıkla oyulmuş dekoratif masalar.

Gemilere bindin.
Pusulaları yedin
açgözlülüğünü takip ettin.
Derisi kızıl olan,
siyah olan,
Dua eden ne varsa
bulup yok ettin.
Tanrı'yı bulsan,
Onu da dilimleyip yerdin

Pahalı sabunlar icat ettin.
Öyle bir pislikti ki soytarı ruhun
Suyun bile acemi kaldığı.
Temizlemeyi bilmediği,
oyun bitince delice haz alan
aşâğılık kakhahalar atan

Heykelini yaptın,
elin meşaleli.
Ama adalet yoktu içinde.
Parfümler sıktın,
tecavüz ettiğin asalete yapıştın.
dans ettin özgürce, sefilce

Nagazaki'deydi imzan,
Erkin sırtık bilek güreşçisi.
panel forum diyerek
lafzı susturdun sen
firavunun fahişe kız kardeşi
sen, sen, sen iblisin elçisi

Giyindin.
Pahalı elbiselerle kapattın
lime lime bedenini.
Taptın.
Kendine, irin akıtan etine,
kafatasına kazınmış projelere...
taptın o boş sefaletine.

Ve şimdi,
şimdi bak sana açık konuşacağım:
Ben sansüre karşı değilim
Ama olmalı bazen.
Çünkü sen,
evet sen,
kaosun kılavuzusun
yıkımın kitabısın
yakılması gereken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628977/metafor.html>

03-18 vardiyası

Sıfır üç, on sekiz vardiyası
Çok uykum var diyese saatler,
Turunç kokulu kadınlarımızın saatidir.

Sıkıştığında çalı dibi arayan,
Soğukta ısınmak için birlikte oynayan,
Boş boya kutusundan sefer tası yapan,
Rastığı akmış, gözü yaşlı kadınlarımızın saatidir.

Gecenin köründe uzak bahçelere uzanan,
Mandalina kadar memeleriyle göğü tırmalayan,
hayat mektebinde okuyan kızlarımızın
Kimi zaman kıyıda köşede sıkıştırılmış,
Umutları ağaç dalları gibi kırılmış,
Hayata küsmüş, darılmış kadınlarımızın saatidir.

Bir yemeni düşüyor, uzanmış merdivenden,
Bağlayanın çenesi bağlanıyor mandalina bahçelerinde.

Nasip haktan geliyor elbet, lafımız yoktur,
İşse, terin hakkını vermeyenden rızamız yoktur.

Sıfır üç, on sekiz vardiyası,
Turunç rengi kınalı ellerin saatidir,
Güneşe uzanıp güneşi yolmaya çalışan
Mandalina kokulu kadınlarımızın saatidir.

Kuytu yer arayana kadar molası dolan,
Molasi dolmadan “Nerede kaldınız?” diye bağırılan,
Yollarda kamyonlardan düşüp kaybolan,
Aldığı üç kuruşla yuva yapan kadınlarımızın saatidir.

Dışiliğini unutan, kişiliğini unutan,
İki dilim ekmek, bir domates, üç beş zeytinle doyan,
Boş naylon kutudan sefer taslı,
Nurdan, Handan, Nilüfer, Aslı —
Ne fark eder, bacılarınızla aynı adlı olan kadınların saatidir.

Merdiven üstlerinde cambazlar gibi uzanmış,
Uzanırken boyun fitiğine yakalanmış onlar ki,

Onlar ki arlarıyla, namuslarıyla emek peşinde koşar,
Hepsi ellerinizde paramparça mandalina kokar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629109/03-18-vardiyasi.html>

Sakız ve ben

İyi tanırım ben seni ve yeteneklerini
Oralarda rastladım ağzına.
Kıyı kahvelerinin hela kokusuna benzer.
Oturup eni konu emek harcarsın da
Ancak yaşadığın kadarını yazabilirsin.

Dem vurur durursun adamlıktan,
Erkeklik senin neyine?
Sakız çiğne sen —
Yakışır, yüzündeki o bene.

Taksim de kaş üstünde oturan
Geçen turistleri kesen hergeleler gibisin

Sen de haklısın,
Senin de hakkını vermek lazım:
Elindeki malzeme bu,
Seni de es geçmemek lazım.
Bu malzeme ile yalnızca bu kadar azabilirsin.

Karnını kaşıyarak konuşan bir babanın
Ağzından düştün sen —
Ter kokusu,
Esnemesiyle kallavi küfürler yarıştı
Sindi üstüne sobanın kurumu gibi.

Annen?
Ocağa eğilmişken aldı seni içine,
Tırnaklarının içi mercimekti.
Ve seni her doğurduğunda biraz daha
Yaralandı ve unutuldu.

Yaşadın,
Yaşamak dediysek:
Bir sıçanla göz göze gelmenin şaşkınlığı,
Bir çuval patatesin üstünde unutulmanın
Rahatlığıydı işte.

Ağaçları hiç sevmedin sen,
Dayak yediğin sopaları uzattılar onlar.
Sille ensene indiğinde
Mevsim neydi hatırlamazdın.

İlk kez pazarda karşılaştın kendinle.
Öğretti sana kadim ustaların kendini:
"Gel abla, ikiz takkeye gel" demeyi.

Aşkı bir musluk sesi sandın,
Damlaya damlaya çatlatan.
Seni seven kızın gözleri şaşıydı,
Burnuna odaklandın.
Kalp çok yavaş çürüyordu,
Burun çabuk.

Ve büyüdün işte.
Yoğurt kovaşında nane yetiştiren ihtiyarsın artık.
Yaşlandın ama anlamadın.
Anlatmadı sana kimse neyi bilmen gerektiğini.
Sen de zaten sormadın.

Böyle öl.
Madem ki öyle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629275/sakiz-ve-ben.html>

Tak tak tak

Ruhumun közünü tazeler,
havada süzölen yelpazeleriyle
leylekler.

desenidir, işlenmiş
çarşaf gibi mavi göklerin.

Bitap, yorgun,
uzun yoldan gelmiş
kapımı çalarlar
asil ziyaretleriyle:
tak tak tak.

Biri gidip, diğeri gelen
beyaz kanatlarıyla...
Senden öğrenmişler sevmeyi;
bacamda bir aşk hikâyesidir
gümüş tel yuvalarıyla.

Bizden önce baharın değmiş,
nazarı vardır üzerlerinde
derin sevdalı gözlerinin.

Ilık koltukların havadisiyle
selamını getirmiş
yaşadığın dünyanın
dağları, yaylası, vadisiyle.

Almışım,
yüreğime koymuşum seni.
Şükürler olsun, bugün de
öylesine doymuşum ki...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629484/tak-tak-tak.html>

Sadakat vs serkeşlik

bağlanma, toprağa kök salmaktır;
fırtına ne yapsın sana.
Sevgili, karanlıkta kandildir.
Sadakat, emekle yoğrulur
tutarlılık aşkın ihtilalidir.

Kök salmak karanlıkta çürümektir
bazen fırtına kurtuluştur.
Sevgili maskesiyle gölgede kalır sözler.
Sadakat, zincir gibi dolanır bileğine.
Özgürlük ise yıldırım gibidir: yıkar

Bir kere sevdi mi insan,
çizgiye dönüşür zaman; çemberi delmez.
Sadakat, çıplak bir şeydir ama şerefli.
Aşkın defteri yeniden yazılmaz, okunur ve susulur
Yanağından düşen bir gözyaşıdır biricik.

Ben harfleri bile yerinden oynatırım,
sen sadakat diyorsun.
Aitlik, soyut bir kelepçedir
Aşk, sadece bir yer değil;
her yerdir, her şeydir, her kimdir.
Dilin ucu özgürse, kalp neden zincirde kalsın?

Yalnızlığın ortasında,
bir elde tutulacak söz gerek.
Sadakat, yürüyen insanlıktır;
sokakta bulunmaz.
Bir dostun çayına şeker katmasıdır
sessiz ama yürekten.
Gönül değil ki,
günlük olsun; kalmak, tutumdur.

Sadakat mi? Hayat seni tokatlarken kim kime sadık kalır.
Şekerli çay yerine viski içerim ben: doğrusu bu.
Bir dostun olmadan da sabaha çıkabilirsin, çıktın da
Tutum falan değil, hayatta kalmaktır mesele.

Sevda bir gül gibi değildir;
kök salmaz solup gider.
Sadakat, şiirin sözündeki namustur;
inkâr edilemez.
Çıplak gerçekliktir, kalıcılığa inanmak, her şeye rağmen.
Bir adın içinde taşırırsan yılları, budur şairliğin sırrı.

Kökler, bazen mezar olur şairin ayaklarına.
Sadakat, kalbin üstüne çekilen bir örtüdür
Ben adını değil, kendi sesimi aradım her defa.
Özgürlük, suya bakıp büyülenmektir.

Sevda bir demdir, lâkin vefa ile taçlandığı vakit lezzettir.
Aşk, geçici hevesle değil, sabır ile kemâle erer.
Sadakat, yüreği mihrap edenlerin secdesidir.
Fâni lezzetle bâkî sevda bir olmaz, olmaz efendim.

Aşkın ebedi olması, onun canlılığına zıttır aslında.
Her sadakat, bir kimliği unutma bedeliyle gelir.
Yürek secde etmez; söz dinlemez, kendi yoluna akar.
Kendin olmak, bütün fâni zevklerin ötesinde mertebedir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629799/sadakat-vs-serkeslik.html>

Av Yasağı

Elinize bir nur konuldu,
eğdiniz, büktünüz, oynadınız,
kırdınız,
kenara koydunuz.
O bir nimetti
ve eliniz kitlendi.

Ey aşâğılık maymun!
Deniz kıyısındaki kasabada
ne olmuştu
o cumartesi günü?

Kalplerimiz kılıflı dediniz,
hayır, o örtüldü.
Onu verenden lanet yediniz.

Kötülük ettiniz —
sonra bir daha geldiniz,
yüzünüzdeki kara lekeyle,
bir utanç gölgesi gibi.

Askerleriniz zalimdi,
her adımda korku ektiniz,
kapı önünde beklettiniz bizi,
tek tek öldürdünüz.

Öldürdünüz, aşâğılık maymunlar!
Kadim habercileri —
denizleri bile yardı ki
sizi yaramaz mıydı onlar?

Rızkını yiyip,
mayasız, tövbesiz
"Senin elin sıkıdır." dediniz.
O bir nimetti.

Ağız ve dil
ve beyan verildi
hikmet, merhamet,
ve özenle konuşun diye.
Kadim habercinin sözü yerine
böğürmeyi tercih ettiniz,
buzağıyı dinleyip.

"Ya hayır konuş, ya sus" —
ayettir konuşmak,
konuşmak emanettir.

Sözler verdiniz o ağızla.
O bir nimetti.
Onu da hep bozmadınız mı?

İnsanlık diyorsunuz her yerde.
Gönderildi size
kadim haberciler ki
eziyet ettiniz.
Kendinizde insandınız, unuttunuz.
Nasıl saygı duyabilir
o taş yüreğiniz bize?

Sonra kalpleriniz,
katılaşmış kalplerinizle —
taş gibi,
hatta taştan da katı.
Kaleler inşa ettiniz,
mescitler, yeni sözler.

Kıvılcımı boğan kr nefesinizle
gırtlağınızda hasetler düğümlendi.
İmanını bir hançer yarası sandınız,
sapladınız inkârın paslı bıçağıyla!

Hahamlara yıkattınız
hasedinizi, ıkaramadınız suda.
Ama çıkardınız imanınızı.
Su ki, o bir nimetti.

Onlar ki sizi yurdundan çıkarmadı.
Onlara iyi davranmanız emredildi.
Yine sözünüzü tutmadınız.

Her aldığınız mala faiz koydunuz,
yeni bir kale inşa ettiniz.
Korur sandınız.
O, sizi beklemediğiniz yerden yakaladı.
Yine yakalayamaz mı?

Onca sözden, yalandan sonra
sözün hikmeti bir midir?
Bilirim tokmağı alandan sonra
kapımdaki el izi temiz midir, kir midir?
korkutmaz beni o sözlerin
Münker' midir Nekir midir ?

insanla geçerim ben Sıratıtan gesem de
değildir her insan, her âlimle geçmem.
Nil'den isem de Fırat'tan isem de
yanar içim kz hâlimden geçmem.

Bozdun herkesi aşağılık maymun sen ki
güzeldir maymun değildir sen gibi
kapladın her yere riyanı.
Bozduğun oynadığın oyuncaktı sanki.
Güzeldi dünyam, dnyama verdin ziyanı.

Ölüm var o kilitlenmiş kollarında.
Kadim habercilerin katilisin sen.
Geçit yok sana bu güzel yollarımda.
Hikmet ve merhametle konuşmadıktan sonra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629962/av-yasagi.html>

Sırdaş Duvarlar

Anlamsız mı geliyor her şey sana?
Biraz takıl suyuma, geçer.
İçime sığarsın belki.
Küçük bir mağarayım ben.

Çok da güvenme,
Sadık sayılmam.
Bir rakı şişesi koy karşıma,
Unutuveririm seni kolayca.

Ağır ağır açarım kapağını,
Tutmuşum bir kere —
Sanki kaçıp gidecek

Ben içince güzel oluyormuşum,
Duvarlar öyle diyor.
Onlarla içerim ben,
Gevedir; çok şey bilirler.
Onlar anlatır,
Ben dalar dalar dinlerim.

İnsanla içemiyorum.
Bir noktadan sonra
Donuyor yüzleri.
Geriye sadece konuşan bir dudak kalıyor —
Çoğu zaman rujlu, bazen natürel.
İnsanı kaldırmıyor bünyem.

Herkes gibidir gecem.
Ama mezem öyle değil.
Rakı'nın yanında rakıyı severim.
Aşkın yanında aşkı.
Güzelin yanında bir başka güzeli.

Anlayacağın,
İşe yaramazın tekiyim.
Yalnız damağımı çok sever rakı —
Böylesi bir lezzeti tatmamıştır kimse.

Yanımdan kolay ayrılamaz,
Söylemeyi unuttuğu bir şey varmış gibi
Gece boyunca
Üç beş kez gelir, gider.
Bağımlılık gibiyimdir.

İlerleyen saatleri sorma:
Üçüncü, dördüncü, beşinci dünya savaşları
Kapanır ufacık bir odada.
Hiçbir nesne kalmaz
Benden pişman olmayan.

“Çok da güvenme” dedim ya...
Biraz güven aslında. Bir fiske.
Fiske dedim de, viskiyi unuttuk.
Ona hiç girmeyelim —
Mevzu uzar gider.
Sen bile kaynarsın arada.

Nerede kalmıştık?
Biraz güven.
Senin için iyi bir şeyler yapabilirim.

Ölebilirim mesela...
Cidden.
Yok 'yok, şışeye bakma.
O kadar da değil.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630253/sirdas-duvarlar.html>

Kutudaki Yargı

Her gün ot içiyorum
Belki bir gün beni anlarsın
saçlarında günün parıltısı var
nasıl bir koca ömür çuvala sığar
anlarsın tek tek yolduktan sonra

Sende her gün ot içeceksin
Suskun suskun her şeyi abartacaksın
Dönüp durup yastığı kabartacaksın
başın rahat olsa rahat olacak mısın?
ruhun rahat olmadıktan sonra

ahır kokularını içime çekiyorum
samanlar arasında büzülüyorum
ikimizi düşlüyorum, üzülüyorum
bön bakışlı öküzlerin buğusu—
karışıyor ateşli sevişmelerimize

Umutlarının ambalajını yırttıktan sonra—
beni fark edeceksin,
kutunun içinde kalan beni.
Yüzüne tırnaklarının izi geçecek—
anlayacaksın onca attığın tırtıktan sonra

ot içiyorum her gün
yeni çareler arıyorum hissizliğime.
ilaçlar fayda etmiyor bitirmiyor.
ön yargılarını kaynatıp ot gibi içiyorum yine
melisa, papatya, anason, rezene

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630433/kutudaki-yargi.html>

Yarı Baygın

Sarhoşum
Düşkün,
zorlu,
sefil,
serseri.
Geceden
uyanabilirim,
her an
ayabilirim.

Sevme beni
istemeden.
Sığ,
süslemeden
sevmelerini
anlayabilirim.

Neydi
vaatler,
neydi
anılan?

Anlayamam
ayıkken yaptıklarını.
Sevmeliydin
pislemekten.
Sevmiştim seni,
germedim.

Gözümde
mor
maskara
olabilir.
Her yerim
acıdan
yanabilir.
Aşkı
şiddete
sayabilirim.

Uyandım
tecavüz gibi
geceden.
Şimdi
gündüz artık.
Geceydi
utanılan.

Bitti
aşk diye.
Başladı
bu yalan.
Suç
yetkisi
vermedim.

Şimdi
ellerim
çekilmiş
gövdeden.

Dokunmadan
dokunulmuş.

Gözünde
kendime
rastlamam
olası değil.
Kendi suretime
saldırabilirim.

Doğmamış
bir çocuktan
piç aşkın.
Aldırabilirim.

Susarsam
unutmuş
sayma.
Unutmak
hafifliktir.
Unutmam,
arada sırada
taşarım.

Dilimde
sert
bir kelime
daha var.
Bu hayatı
aşarım
uzakta senden.

Ölmek
için
bir sebep
aramam.
Yaşamak
bana
yetmedi zaten.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630859/yari-baygin.html>

Vampir çocuk

İlîm yerde sürgün, yüce cahl üdeba,
Kalem kırdı defter, sükût eyledi bâ.
Kılıç elde olan geçer her makamı,
Edep çekti râhı hezâr inkisârâ.

Mekâm ehlinindir demek bir hayâl,
Liyâkat ararken bulunmaz misâl.
Ki her kim ki sultânın gölgesidir,
O alır mücevher, o sürer kemâl.

Kutsal olur meclis değil, gösteriş âyîn,
Sükût olur hikmet, konuşsa da zâhin.
Velî sanılır nâdan, eğer kisve giyse,
Ki nur arar gözler, görünmezse tâbîn.

Yas tutar mâbed, eğer ki câhil çıka,
Çekilir rahmet, döner fitneye duâ.
Adaletin şekli kalır, rûhu ölür,
Zalîm eğer geçse kürsüye cüda.

Medresede sönmüş ilim kandili,
Cihâl ile dolmuş velî menzili.
Söz âlimden uzak, hevâya yakın,
Ne insaf kalır, ne de hak emeli.

Söz kararır, hikmet olur bir hezeyân,
İlim susar, nâdan olur sadrı devân.
Nice ârif mesti kemâl olsa da kim,
Bir fesâhat satılır bin sefihân.

Sütten sonrasını içer o çocuk, ma'sûr,
Geceye uyanır, gündüzden kaçır, huzûr.
Karanlık sokağa verir gönlünü gizli,
Ay olur sırdaşı, yıldızlar sunar huzûr.

Söyleyebilmekti hazinemiz, ebed,
Bizi biz eden seste saklıdır meded.
Zor değildi dilde dökülen bu nâğme,
Her kelâmda hayat, her seste ceded.

Türkçe olmayan kelimeler

Sürgün uzaklaştırma, cezalandırma, kovma
Cahl bilgisizlik, cehalet, öğrenilmemişlik
Üdeba edipler, yazarlar, aydınlar
Defter kayıt kitabı, belge, yazmalık
Sükût suskunluk, sessizlik, durgunluk
Bâ kapı, makam, dereke
Râh yol, gidiş, güzergâh
Hezâr binlerce, çokluk, sayı
İnkişâr kırgınlık, incinme, yıkım
Mekâm makam, mertebe, konum
Liyâkat yeterlilik, hak ediş, ehliyet
Misâl örnek, benzerlik, örneklik
Sultân hükümdar, padişah, iktidar
Kemâl olgunluk, yetkinlik, mükemmellik
Mücevher değerli taş, ziynet, kıymetli eşya
Âyîn tören, ibadet, merasim
Zâhin zeki, anlayışlı, kavrayışlı

Velî ermiş, dost (tanrı), evliya
Nâdan cahil, kaba, görgüsüz
Kisve kılık, giysi, dış görünüş
Tâbîn parıltı, yansıma, görünüm
Mâbed ibadethane, tapınak, kutsal yer
Cüda ayrı, uzak, yabancı
Cihâl cehalet, bilgisizlik, körlük
Menzil hedef, varış noktası, konak
Hevâ nefis, tutku, heves
Hezeyân saçmalık, sayıklama, bilinçsizlik
Sadrı devân devanın başı, otorite, iktidar
Fesâhat düzgün konuşma, dil ustalığı, akıcılık
Sefihân sefihler, bohemler, ahlâksızlar
Ma'sûr etkilenmiş, esir, mağdur
Ebed sonsuzluk, zaman dışılık, ölümsüzlük
Meded yardım, destek, çare
Nağme ezgi, melodi, ses
Ced (ceded) atalar, soy, kök

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631050/vampir-cocuk.html>

Minik Örümcek

Tavanda deminden ördün henüz yarımcağ
usulca tepemden indin minik örümcek
acemce halinden kendin kurup salıncak
gögümde Zühal'den sarkıp nasıl tutundun

canımdan bezikken girdin yüzün karanlık
işinden bıraktın geldin gözün yarenlik
patikli ayaklar ipten örüp yalıncağ
gecemde mahalden aştın nasıl tutundun

haliyle uzaktan geldin çizik yarıktan
deminde süzöldün aşkın geçip Tarık'tan
gözümde büyüsün artık belin tomurcuk
ruhumda yapıştın kaldın nasıl tutundun

1. Kıta ritim kalıbı

ta-VAN-da / de-MİN-den / ÖR-dün / he-NÜZ ya-RİM-cak
u-SUL-ca / te-PEM-den / İN-din / mi-NİK ö-RÜM-cek
a-CEM-ce / ha-LİN-den / KEN-din / ku-RUP sa-LİN-cak
gö-ĞÜN-de / Zü-HAL'den / SAR-kıp / na-SİL tu-TUN-dun

2. Kıta ritim kalıbı

ca-NİM-dan / be-ZİK-ken / GİR-din / yü-ZÜN ka-RAN-lık
i-ŞİN-den / bı-RAK-tın / GEL-din / gö-ZÜN ya-REN-lik
pa-TİK-li / a-YAK-lar / İP-ten / ö-RÜP ya-LİN-cak
ge-CEM-de / ma-HAL-den / AŞ-tın / na-SİL tu-TUN-dun

3. Kıta ritim kalıbı

ha-LİY-le / u-ZAK-tan / GEL-din / çi-ZİK ya-RIK-tan
de-MİN-de / sü-ZÜL-dün / AŞ-kın / ge-ÇİP Ta-RIK-tan
gö-ZÜM-de / bü-YÜR-sün / AR-tık / be-LİN to-MUR-cuk
ru-HUM-da / ya-PIŞ-tın / KAL-dın / na-SİL tu-TUN-dun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631281/minik-orumcek.html>

Minik Örumceğin Kafiyesi

közün yağından kavrulmuş tuzun yatağı
sözün bağından savrulmuş buzun çatağı
tözün çağından doğrulmuş yozun batağı
gözün tavından yoğrulmuş vezin kafiye

kalın yanından saplanmış sazın hitabı
yalın canından toplanmış kazın kebabı
malın şanından kaplanmış hazın kitabı
dalın kavından soğrulmuş bezin kafiye

hazın huyundan hallenmiş sıkır közünü
kazın tüyünden sallanmış tıkar sözünü
yazın suyundan dallanmış yıkar tözünü
nazın savından sağrıymış tezin kafiye

(Mef'ûlü / mefâ'ilün / mef'ûlü / fe'ûlün)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631909/minik-orumcegin-kafiyesi.html>

Ayak İzleri

Geçtiğim sokaklarda, ayak izlerinden yürüdüm
kaybolan izimdin silinen, eski rüzgâr gibisin
seçtiğim o yollar ıltır sanki eldir dokunan
bastığım zamanlarda yetim gönlü okşar gibisin

bitmiyor uzandıkça uzandın dünümden beridir
durduğın mezarlar mavi sandım ruhumdan çıkarım
sevdiğin günün düştüğü yerler gönül çemberidir
göklerin kayıp gittiği geçmiş zamandan uçarım

Müstef'ilâtün / müstef'ilâtün / müstef'ilâtün / müstef'ilâtün

Not : Bu aruz kalıbının hem İngilizceye hemde yeni türkçeye en
yatkın kalıp olduğunu düşünüyorum.
Bu savımı izlemek maksadıyla bu şiiri yazdım.

"Müstef'ilün" = . - . . (yaklaşık olarak kısa–uzun–kısa–kısa)
İngilizce şiir dili genellikle iambic (. -) ya da anapestic (. . -) yapıdadır.
Dolayısıyla "müstef'ilün", İngilizce ölçü sistemindeki vurgulu-zayıf hece akışına
oldukça yakın bir ritmik yapıdır.

Bu kalıptan oluşan dize genellikle 11 hecedir.
İngilizce şiirlerde de (örneğin Shakespeare soneleri) 10–11 heceli dizeler
yayındır. "Shall I compare thee to a summer's day?" (10 hece, iambic pentameter)
Seni bir yaz gününe mi benzeteyim? Müfteilün / müfteilün / müfteilâtün

Gördüğünüz gibi İngilizce de soneleri bile rahatlatılabilir.
Çünkü ritim bozulmuyor.

İngilizce çevirisi

Traces of Footsteps

I walked the streets where once your steps had softly passed me by
You were the fading trace, a wind erased beneath the sky
The paths I chose felt warm, as though a hand still brushed my skin
You touched the time I walked, like breath that soothes the orphaned within

You stretch beyond where memory ends—since yesterday, you've grown
The graves you stood beside seemed blue from where my soul had flown
The place your cherished day once fell became my heart's own ring
I fly from time long buried deep, where skies forgot to cling

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1632302/ayak-izleri.html>

Minik Örümcek büyüyor.

Tavanda dokumaya yeni başlamıştın—
sonra yavaşça indin, küçük örümcek,
beceriksiz ellerinin gizlediği bir salıncakla havayı çalarak,
Satürn'ün göğünden sarkarak— nasıl tutundun?

İsteğimi kaybetmiştim, yine de içeri girdin, yüzün kasvetle soluk,
görevlerini geride bıraktın, gözlerin yumuşak bir çiçek.
Çoraplı ayakların odamın sessizliğinde ipler ördü—
sokaktan geceme, nasıl tutundun?

Elbette çatlaklardan ve uzak ışıktan geldin,
aşkın dudağından damladı, Târik'in boyunu aşarak.
Şimdi belin görüş alanımda büyüyen bir tomurcuk,
ruhumda sonsuza dek sıkışmış— nasıl

Bildiğiniz gibi Şiirin önceki halini
Mef'ûlü / mefâ'ilün / mef'ûlü / fe'ûlün
klasik olmayan fazla kabul görmeyen
bir aruz kalıbıyla yazmıştım.

Amacım yabancı diller arasında bir köprü
anlatım dili kurmaktı.

Test maksadıyla İngiliz edebiyatının en
sert kalemlerinin yer aldığı bir yarışmaya
koydum.

Şiir arkasında yüzlerce kupası olan şairleri
bırakarak zor bir platformda (AllPoetry)
ikinci olarak gümüş kupa almayı başardı.

Bir ay önce katıldığım bu küresel dev
platform da beni 4. level kupalı şairler
içine soktu.

Kupalara ilgi duymadığım malum
Bir savım vardı. Klasik kalıplardan ayrı
divan kalıplarının yabancı dilde başarılı
olacağına dair.

Bu gelişme ; bu savımın doğru yolda olduğunu
kendime ispatladı. Bu zor patikada gücüm
elverdiğince yürümeye devam edeceğim.

The Little Spider

You'd just begun your weaving up there on the ceiling—
then gently descended, little spider, stealing
the air with a swing your clumsy hands were concealing,
dangling from Saturn's sky—how did you hold on?

I'd lost my will, yet you came in, face dim with gloom,
left your tasks behind, your eyes a tender bloom.
Your socked feet spun ropes in the hush of my room—
from alley to my night, how did you hold on?

You came, of course, from cracks and distant light,
dripped from love's lip, slipping past Târik's height.
Now your waist is a bud that grows in my sight,
stuck in my soul for good—how

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1632944/minik-orumcek-buyuyor.html>

wordku

Nehir sessizce eğiliyor.
Gökyüzünün çamlarla buluştuğu yerde bir fırtına toplanıyor.
Don, ölü dalları beyaza boyuyor.

Wordku (orjinal şiir)

The river bends without sound.
A storm gathers where the sky meets pines.
Frost paints dead branches white.

Aslında haiku japon şiiri tanka'nın ilk giriş bölümü
5-7-5 heceden 3 satırdan oluşuyor.

Çok kısa kaldığını düşünerek alanını genişletmeye
çalışmışlar. Bunu 5-7-5 kelimededen oluşan hale getirmişler.

Şartları ne kısa ne uzun olacak. Tabiat ögesi olacak.
İnsani öğeler kullanılmayacak. Şehvet, hakaret, aşığılama
öğeleri olmayacak. Doğal olacak.
Görüldüğü gibi onların isteğini karşılıyor.
Aynı koşullar bizde olsaydı. Birinci satır 3 kelime de
kalıyordu kabul görmeyecekti.

Aynı gün ikinci seçilen şiirimden sonra
bu şiir kısacık şiir olsada alanında birinci seçildi. Ama çok
değerliydi. Orada kısa ve uzun şiirler aynı ölçüde
önem görüyor. Oluşturdukları hisse göre değerliler.
Benim için değerliydi Çünkü;
Bu birincilik ile birlikte bana bedava vip üyelik verildi.
Level 5 seviye şairliğe çıkmış oldum.
Level 5 seviye bir şair AllPoetry de yarışma
düzenleyebiliyor. İstedığı konuyu kendi seçebiliyor.
Platformda şiir paylaşımı yapmak için bir takım şartlar
var. Şiir paylaşmadan önce bir kaç şiire yorum şartı var.
üstelik yorumların teşvik edici yorum olma, 50 karakterden
uzun olması, hakaret ihtiva etmemesi gibi şartları var.
Level 5 te özgürce şiir yazabiliyorsunuz.
Kendi avatar yada resminizi seçebiliyorsunuz.
Ben buradaki avatarımı seçtim.
Platformda her milletten ve dinden insan var.
Daha Türk'e rastlamadım. Umarım orada çoğalırız.
sitede silvia plath 2. Mevlana 21. Nazım hikmet 101.
Bukowsky 1. Sheaksphere 3. sıralarda yer alıyor.
Haliyle ben 20 gündür platformda olduğum için şu anda
haftalıkta yaşam boyu 600. sıraladayım. Aslında burada
yıllardır 3. seviyeyi geçemeyen çok şair var. Bundan sonra
önümde teknik engel kalmadı. Yukarılara doğru tırmanırım.
Burayı önemsiyorum. Çünkü evrensel noktalarda ters lobi
faaliyetleri başı boş bırakılmamalı. Yahya kemal gibi şairler
sitede tüm şiirleriyle mevcut. Ancak yorum yapan olmamış
vakit buldukça sevdirmeye çalışacağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633097/wordku.html>

Otantik yaşam

Benim cennetim küçük
büyük melekler gelmez
evim güneşe bakar
selam gönderir size

çamdan dildiğim tahta
kendi yaptığım ranza
güller açar üstünde
Benim yattığım yatak

taban eskimiş kilim
çatlak sevgilim tavan
dizilmiş usta taşlar
benim sevdiğim yuvam

geçmiş hatıra kokar
tütün rengi duvarlar
zaman zaman uğrarlar
hatır sorar ölmüşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633486/otantik-yasam.html>

Helâl Akçesinin Manzumesi

Vakit tamam, geldik, uyan ustam
Yarıp göğü geçtik yoğun sisten.

Rüyaydı her şey; dik yokuş, mahzen,
Çıkıldı sarsan, zorlu şu kasisten.

Maviydi sızan renk, gerinde kaldı;
Yalandı senin gözündeki perde.

Damağını yakan bir tatlı baldı,
Hayat dününün geçtiği siperde.

Ardında kalan eşi dostu görme;
Sevenleri elbette üzeceksin.

Zaman kiri, bıraktığı bu yerde
Balık sırtı ruhunla yüzeceksin.

Öpen dudağı, sevdayı unutma;
Selâm buraya duadır, gelir.

Haram altınsa yüklenmez buluta,
Helâl şu günde geçerli akçedir.

Üzülme renk mazinde kaldı diye,
Bu vadide solan güneş çoktur.

Kelâm getirdin dünyadan hediye,
Yolun sonsuzluk; yorgunluk yoktur.

Cahit Sıtkı Tarancı'nın 'Abbas'ına içten bir selamla...
İngilizce orjinalinden çeviri

re nota başladığı için hüseyini uşak ney müziği eklenmiştir

Bebek Mercan

Bebek Mercan (Türkçe çeviri)

Ay ışığıyla aydınlanan suda bir pamuk tarlası,
Yumuşak ve sessiz, Freida yanından geçerken.
Kuyruğu mercana dokunur,
Denizanası lambaları onun ardından yanar.

Suda bir midye kabuğunda doğan,
Freida geceye fısıldar uykuya.
Dalgalar yorgan, deniz yosunu yastık,
Şimdi her çocuk için bir ninni.

Freida kuyruğuyla bir yıldız yakalar,
Ve onu sevdiklerine verir.
Deniz kızları ona selam durur,
Sakin sakın mavi tonlarının her birine akar.

Adını bilmeyen yunuslar sorar,
"Bu dans eden nar topu nedir acaba?"
Kedi mi, yoksa bir masal mı?
Belki bir rüyadan doğan papatya.

Uyuyan kalplerin koruyucu meleği,
Freida gecenin sıcak eşliğidir.
Gözlerini kapat, gelmesine izin ver rüyana,
Gözlerin deniz yatağında parıldasın.

Baby coral (Original)

A field of cotton in the moonlit water,
Soft-quiet as Freida passes by.
Her tail kisses the coral,
Jellyfish light the lamps after her.

Born in a mussel shell in the water,
Freida whispers to sleep with the night.
The waves are a quilt, the seaweed a pillow,
A lullaby for every child now.

Freida catches a star with her tail,
and gives it to her loved ones.
Mermaids salute her,
She flows serenely into every shade of blue.

Dolphins who don't know her name ask,
"Who is this dancing pomegranate?"
Is it a cat or a fairy tale?
Maybe a daisy born of a dream.

The guardian angel of sleeping hearts,
Freida is the warm threshold of the night.
Close your eyes, let her come to your dream,
Let your eyes sparkle on the seabed.

Dreams may not be real, but they truly take
us to beautiful places... like Freida's world.

© 1 day ago, ismail hakkı naganlu

• freda • mermaid • dream • ocean • night • poetry

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634415/bebek-mercan.html>

Külün İsyanı

Damak tadımda kalan tortuydun ,tatsız, acı bir şarap,
Sarsıntılı bir bağdan koparılmış yeşil bir üzüm...
Güneşin ışığını söndürdüğünü son gören sendin,
Şimdi nefesinin eskiden büyüdüğü yerde kül açıyor.

Neden gül sevdiğini biliyorum

The Revolt Of Ash (Original poem)

You were the dregs on my palate—a tasteless, bitter wine,
A green grape plucked from sorrow’s clinging vine...
You were the last to watch the sun extinguish its glow,
Now ash blooms where your breath once used to grow.

I know why the rose is loved.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634618/kulun-isyani.html>

Burada güller açmıyor

Bir transatlantik gemiden okyanusun ortasına düştüm
Tek hatırladığım bir kadının çığlık atmasıydı
Hiçbir şey bilmediğim bir teknede bu kadar uzağa kürek çekebildiğim.
Hiç tanımadığım bir vücutla bu kadar uzağa gelebildim .
Asıldığım kürekler dilime tuz çaldı,
Mücadele ve umut birbirine bu kadar iyi uyuyor mu?
Bu mavi tarlada gül açmıyor,
Yengeçler ayaklarımın dibinde takırdıyor.

Gençlik şişedeki bir damladır,
Sağlık her dalgada dipten su çeker,
Gerçek güç bir köpekbalığı gibi etrafında döner,
Dümeni olmayan bir hayalet gemiyi dümeninden çekiyorum!
Bu mesajı şişedeki damlanın yanına sunuyorum,
Bu mavi tarlada gül açmaz,
Kıyıya asla ulaşamayabilirsin, ama kürek çekmeye devam et, dostum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634967/burada-guller-acmiyor.html>

İtirafname

Duman, devedikeni, pas, kemik
Rüyalarla konuşmayan imgeler beni ilgilendirmez.
Şiirim, bir kafatasına hapsolmuş evreni yazar,
dilin inkâr ettiği karanlıkla birlikte.
Radyoaktif pamuk bir patlamayı ateşleyebilir.

Kül, örgü, sessizlik, peçe
İmgelerimi gerçeğe yaslamam,
gerçeğin içinden oyulup çıkan gölgeye yaslarım.
Çünkü gerçek, çoğu zaman hakikat değildir.
Ama rüyalarda ağlayan çocuklar vardır,
ve işte bu bir hakikattir.

Çatlak, lif, kâhin, ay
Şiirlerimde;
bir kaşığın içinde uyuyabilirsin,
bir örümcek Satürn'den sarkabilir,
bir kadın Tanrı'dan ayrılabilir,
ve yalnızlık, bizim doğduğumuz bir hayalet olabilir.

Kan, yosun, yankı, demir
Ben boş hayallerin değil, acıdan doğmuş şeylerin peşindeyim.
Rüya, benim için estetik değil, bir ifşadır.
Şiirlerim tekmelenmiştir, her sembol travma geçirmiştir.
Sadece karanlık bir dekor değil, sert bir karakterdir.
Seni hatırladığımda kulakların yanabilir.

Kehribar, taş, yara, serap
Çünkü insanların zaten gerçek sandığı şeyleri göstermek istemem.
Gösterdiğim her şey, altından başka bir şeyle oyulmuştur.
Bir taş sadece taş değildir;
ortaya çıkarılmamış bir suç, unutulmuş bir çocuk,
kapanmamış bir yara olabilir.

Diş, polen, mürekkep, ısırğan
Gerçeğe ihanet etmeyecek kadar dürüstüm.
Şiirim bir haber vermez.
Bir çığılıktan kopmuş bir diş olabilir,
ya da bir mezarın içinden yükselen bir kelime.
Ama okuyan kişi bunu hissederse,
gerçekten hissettiğini anlayacaktır.

Saat, kadife, ateş, iplik
Şiirim ne tam olarak modern, ne de tamamen geçmiştedir.
Bazen camdan dışarı çıkar,
bazen de zamanın dışına;
çünkü acı, zaman tanımaz.
Bazen bir kâğıt kalp, gerçek olandan daha canlıdır.
Güneş bazen beş saat erken doğar, bazen bir saat geç.

Yanan kemanlarla dolu bir katedralin içinden atlayan kör bir geyik.
Buna benzer benim bütün şiirlerim

İz, nefes, kükürt, prizma
Herkesi düşününce, takvimler yalancıdır.
Bir hayalet gemiyi sürüklemek, yaşamaktan daha anlamlı olabilir.
Yalnızlık bir çocuktur; onu doğurursun, sonra inkâr edersin.

Yara, fısıltı, kovan, başkaldırı
Şiir, bir tür direniştir; bir tür hafıza kurtarma operasyonu.

Şiir, gürültülü bir dünyaya usulca söylenmiş bir sırdır.
Eğer o sır hâlâ kanıyorsa, enfeksiyonun tam ortasına batmıştır

Kendini tanımlamayan her şey, kendi kaotik denkleminde kaosa dönüşür © 2 saat önce, ismail hakkı naganlu
sürrealizm • sembolizm • varoluşçuluk • itirafçı akım • modernizm

Confession (Original poetry)

Smoke, thistle, rust, bone
I am not interested in images that do not speak with dreams.
My poetry writes the universe trapped inside a skull,
with the darkness denied by language.
Radioactive cotton might ignite an explosion.

Ash, braid, silence, veil
I do not lean my images on reality,
but on the shadow carved out from inside reality.
Because reality is often not the truth.
But there are children who cry in dreams,
and that is a truth.

Fracture, filament, oracle, moon
In my poems;
you can fall asleep inside a spoon,
a spider may hang down from Saturn,
a woman may break away from God,
and loneliness is a ghost we gave birth to.

Blood, kelp, echo, iron
I'm after things born from pain, not hollow dreams.
A dream, for me, is not aesthetics, but revelation.
My poems have been kicked, every symbol has been traumatized.
not just a dark setting, but a harsh character.
Your ears might burn when I remember you.

Amber, stone, wound, mirage
Because I do not want to show the things you already see as real.
Everything I show is hollowed out from beneath by something else.
A stone is not just a stone;
it may be a crime never uncovered, a child forgotten,
an unhealed wound.

Tooth, pollen, ink, nettle
I am honest enough not to betray reality.
My poetry does not deliver news.
It may be a broken tooth from a scream,
or a word rising from inside a grave.
But if the reader feels it,
they will know they truly felt it.

Clock, velvet, fire, thread
My poetry is neither fully modern nor entirely in the past.
Sometimes it steps outside the glass,
and sometimes outside of time;
because pain knows no time.
Sometimes a paper heart is more alive than a real one.
The sun sometimes rises five hours early, sometimes one hour late.

A blind deer leaping through a cathedral of burning violins.

Furrow, breath, sulfur, prism
When you consider everyone, calendars are liars.
Dragging a ghost ship can be more meaningful than living.
Loneliness is a child, you give birth to it, then deny it.

Scar, whisper, hive, rebellion

Poetry is a kind of resistance, a kind of memory rescue operation.
Poetry is a secret softly spoken into a noisy world.
If that secret still bleeds, it has pierced right into the infection.

Everything that does not define itself turns into chaos in its own chaotic equation © 2 hours ago, ismail hakkı naganlu surrealism • symbolism • existentialism • confessional • modernism

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635130/itirafname.html>

Çekin maaşınızı !

şu çocuk ranzası geceleri yatırın
sefa gelsin bize mezeleri getirin
şuracıktan gidilesi güne içelim
mekanın en güzeline kimi seçelim

Ve yoran serseri merakını bitirin
yola girsin mazi suratına geçirin
sağaçıktan kaçılasi kine sövelim
delinin en deliresi kimi dövelim

şu günün pespaye eyerine dizilin
dolu dizgin yola atımızı sürelim
daracıktan çıkılasi cana varalım
boyunun en vurulası kimi soralım

Ve salın tahtası kırılasi geceden
çıkı gelsin bize günümüzü çıkarın
kürecikten geberesi günü dürelim
dudağın en kirazına balı sürelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635592/cekin-maasinizi.html>

7 katmanlı akrosniş

Meded umduk her anından, makam mevkiye ey daiM
Umut ufkun aştı, senin yolun ciltli, uzun ebru
Helâl gelsin Hakk'tan, yüzün, elin, hürmeti en medih
Adını sevdik, el açıp âmin derken her mısra
Meyil senden, yol Mâlik, menzil cennet her adım
Murat versin mülk O'nun, gülünün mahsulü sen hamîm
Edep ettik sen için, susarak ruhlara es ukde
Duâ ettik, mey, mecal, Âlim Hakk'tan um Muhammed

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636749/7-katmanli-akrosnis.html>

7 Katmanlı Akrosniş (Revize)

Meded umduk her anından, makam mevkinge ey daiM
Umut ufkun aştı, senin yolun ciltli, uzun ebru
Helâl gelsin Hakk'tan, yüzün, elin, hürmeti en medih
Adını sevdik, el açıp âmin derken her mısra
Meyil senden, yol Mâlik, menzil cennet her adım
Murat versin mülk O'nun, gülünün mahsulü sen hamîm
Edep ettik sen için, susarak ruhlara es ukde
Duâ ettik, mey, mecal, Âlim Hakk'tan um Muhammed

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636764/7-katmanli-akrosnis-revize.html>

Maneviyatı Ecnebi

Her güzel yüreği sevmeli,
Zira aşk ne surete nazar eder, ne lisâna kulak.
Gönül güzelse,
Sükût yaraşmaz âşîka; aşkı söylemeli, aşk ile yanmalı.
Vazifedir kararmış mahale ışık tutmak

Tahammül nasıl ola,
Hakk'ın yarattığına kin ile bakan nefse?
Kibir, ırka bürünmüşse eğer,
O kalp değil; o, nefisten yontulmuş bir taştır.

Kim "ecnebi" deyip ayırır gönülleri,
Mahşerde hesap kefesinde yan yana durur
Bilmez ki: Hakk'ın işine ecnebi denmez.
Olsa olsa, kendi olur maneviyâtın ecnebisi.

insan insana insan olduğu için muhtaçdır
İnsan olan insana kefildir
Ey nazarını dışta gezdiren gaflet ehli!
Bil ki: Toprağın rengi ayrıdır, ama suyu birdir.
Ve güzel yüreğine diken dikme
Güller solar, aşk kurur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636769/maneviyati-ecnebi.html>

S/isli Işıklar altında

Gaz Lambasının Altında, 1960 Kars

Anne
ellerinde hamur gibi kararan endişe,
akşamı yoğurur
çünkü gaz yağı — bir kırkikindi bulutu gibi —
bitmek üzeredir.

Baba
kerpiç dökerken
çamurun içinden bir tırnak gibi
güneşi çıkarır
ama güneş erken ölür
dağlar erken susar burada.

Ayşe'nin defteri,
bir çimento torbasının kağıdından ibaret —
her çizgisi
bir inşaatın unuttuğu nefes gibi
toz içinde.

Ahmet
bir kalemi tutarken
sanki bir serçenin karnını tutar gibi
hafif yazar,
çünkü uçabilir heceleriyle birlikte
her an.

Gece
gaz lambasının camında
isli bir ay büyür —
sanki gökyüzü bacaya tırmanıyor.

Dışarıda dünya:
Cha-cha-cha,
tokmak gibi şehirlerde yankılanır,
rock ise
bozkırın hiçbir taşına çarpmadan geçip gider
sanki buraya ses bile uğramaz.

Anne
tavayı sobanın sırtına koyar
tavada cızırdayan şey
sadece yağ değil,
kışı bekleyen bir köyün
ufalanmış sabrıdır.

Çocuklar koyun güder,
çünkü koyunlar
yokuşu çıkarırken
onların ödevlerine de güç verirler.

Bir gün
çöp kutusundan buldukları bir kalem
kırılmış,
ama ucunda hâlâ
bir ay ışığı kadar keskin bir umut var.

Ve herkesin dilinde dans ederken dünya,
bu evde
kısık bir türkünün bile
kıvılcımı yok.

Ama
Ayşe,
bir gün o çimento torbasının üstüne
adını silik harflerle yazarken
görüyor:
her harf
bozkıra çizilmiş
küçük bir yol gibi.
Ve anne,
gecenin en sessiz yerinde
Ayşe'ye sorar:
"Şu harf... Hangi harfmiş kızım?"
ellerini
bir un eleği gibi titrek tutar,
Ayşe fark etmesin diye
lafı harfe teftiş gibi sorar:
"Bakalım, doğru mu yazdın?"
ama aslında
o da öğrenmek ister
bir türlü dizilmeyen o asker harfleri.

O an,
gaz lambasının camında
bir buğu gibi belirir annenin utancı:
çünkü
karanlıkta yan yana duran iki harf
bazen
bir çift kara göz gibi bakar ona —
bir çift göz ki,
hiçbir zaman okuyamadığı bir mektup kadar uzak.

(Türkçe çeviri)

Under the sooty lights (originaly poem)

Under the Kerosene Lamp, Kars, 1960

Mother
kneads the evening
with worries darkening like dough in her hands,
because kerosene — like a heavy summer cloud —
is running out.

Father,
while molding adobe bricks,
pulls the sun out of the mud
like a fingernail from under dirt,
but the sun dies early,
and here, the mountains thirst too soon.

Ayşe's notebook
is nothing but the skin of a cement sack —
each line
a forgotten breath from a construction site,
dusted over.

Ahmet
holds his pencil
as if cradling a sparrow's belly,
writes gently,
for the letters might fly away
any moment.

At night,
on the glass of the kerosene lamp,
a sooty moon swells —

as if the sky is climbing up the chimney.

Outside, the world:

Cha-cha-cha

hammers through the cities,

while rock

passes over these plains

without striking a single stone —

as if even sound avoids this place.

Mother

places the pan on the stove's back,

what sizzles there

is not just oil,

but the crumbled patience

of a village waiting for winter.

The children herd sheep,

because the sheep

climbing the hills

lend strength to their homework.

One day,

a pencil salvaged from a trash bin,

broken,

but its tip still

sharp as a sliver of moonlight.

And while the world dances on every tongue,

in this house

not even a faint folk song

flickers.

But

Ayşe,

one day, as she writes her name

with faint letters

on the cement sack,

she sees:

each letter

like a small path

etched onto the steppe.

And mother,

in the quietest part of the night,

asks Ayşe:

“What letter is that, dear?”

her hands trembling

like a sieve of flour,

posing her question as if inspecting the writing,

so Ayşe wouldn't notice.

But truly,

she yearns to learn

those soldier-letters

that never line up for her.

In that moment,

on the lamp's glass

her shame appears like mist:

because

two letters standing side by side in the dark

sometimes

look back at her

like a pair of black eyes —

eyes that gaze at her

like a letter she has never been able to read.

Poetry note

These lines are real lives' unhealed wounds. Read, and their darkness will sit in your chest long after the lamps go dark.

#Kars1960 #ChildhoodInStruggle #SilentResilience #KeroseneLampStories #PoetryOfRealLives

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637404/s-isli-isiklar-altinda.html>

Atina sizin, gölgesi benim

Yüce halk
Postalını geçirmiş ayağına,
rap rap yürümekte —
sefalet yüklenmiş bir buluta doğru.

Yükselsin neşeli kahkahalar,
selam olsun senatörler,
selam konseyin soylu eğlenceleri:
Atina sizin.

Katılmıyor diye gücenmeyin,
yakışmaz yalın ayaklarım korteje.
Buyursunlar efendim,
şeref verin,
şarap kokan fıçım da girin.
Bir avuç güneş, biraz gölge.
ayırdım sizin için.

Athens is yours, its shadow is mine. (Originaly Poetry)

Noble folk,
you've strapped your boots on,
marching with heavy steps —
towards a cloud swollen with misery.

Let joyful laughter rise,
greetings to the senators,
greetings to the council's noble amusements:
Athens is yours.

Don't be offended if I don't join,
bare feet don't suit the parade.
Come along, sirs,
honor me,
step into my wine-scented barrel.
A handful of sun, a slice of shadow —
I've saved some for you.

These words, born in the shadow of Athens, describe that ancient freedom standing between the possessors and the contented. © 8 mins ago, ismail hakkı naganlu ancientfreedom • athensshadow • possessionandcontent • philosophicalpoetry • ment • timelesstruths

Autorank 7.4 Similarity: 6.5, Images: 1.2/3, Tildes/etc: -0.3

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637644/atina-sizin-golgesi-benim.html>

Mukavva Yuvalar

Şiir bir pazardaki tezgahtır,
paslı çivilerin üzerine örtülmüş eski paltolar gibi,
alkış için kendimizi pazarlarınız içinde

Hiçbir şair korunmasız olanlar için yazmaz,
Çünkü onların evleri
geceleri, kıtaları yankılanmayan duvarlardır;
ne bir parıltıları,
ne de fısıldayan dizeleri olan bir perdeleri vardır.

Orlonu kaçmış delinmiş eski eldiven takarlar
Kederleri hiçbir şeye güç vermez,
parmakları eski bir odun gibi çatlak
sayfaları istedikleri gibi çeviremezler.

Ağlamazlar, gözyaşları havada buz gibi hapsolmuş,
hiçbir süpürgeyi dokunmadığı, kırılmış
aynalar gibidirler

Kulakları,
onları gün doğumuyla sürgüne gönderen yerlerin kaçak müziğini arşivler.
karıştırıp içinden Sözcük çalarlar
acize hayatları için kullanışlı

Oluklardan alınan hecelerle beslenirler,
farelerin hayaletler için bırakılan ekmekle beslendiği gibi,
dille beslenirler.

Yine de içlerinde,
nefesinin nasıl başladığını asla hatırlamayan
akciğerler gibi asla çatlamaayan uykunun şiir ciltleri vardır.

Rüzgarın onları yükselttiği
ölü ağaçların kaburgalarının altına yerleşirler,
isimlerini kaybetmiş ebeveynler gibidirler

Kemiklerini temiz ve aceleyle çaprazlarsın,
kolaydır toprağa gömülmeleri
mezarları sektiren bir Budist rahip gibidirler

Onlar alay etmezler,
ben alay ederim.

Ağızları,
alfabeler şekillenmeden önce ayrışan dilleri prova eder.
Ben onları öpemem,
dudaklarım kırağıdır.
Bir dokunuşla tozu ayıran onlardır ki,
gökyüzünün kırışıklıklarına yerleşirler .
Tıpkı çaresizliğin haritası, krokisi
Her bir şakağı çıkmaza çıkan yüzleri gibi

Yas tutmak için çok geç,
bırakalım aşk şiirlerimizde çürüsünler;
onlar onu soluyamazlar nasıl olsa.

Kararmıştır şimdi için
Bak hala okumaktaysan
sana gerçek bir hikaye anlatacağım
Belki biraz rahatlırsın

Bir zamanlar on sekiz yaşında bir kız vardı,

elbisesi bir pencereydi, dansı titreyen bir mumdu.
Yoruldu dans ederken gelin kız

Oturmak için bir sandalyeye uzandı,
Muzip bir velet sandalyesini çekti
bir çocuğun sırtışı onu kopardı.

Yokluğa oturdu kaldı,
omurgası yalan söylemeyi unuttu.

Damat buharlaştı bu olaydan sonra,
anne babası ölümün ayak izlerini kovaladı
itaatkar ayaklarla çekip gittiler

Sokaklar bu eksik gelini sardı,
somut sempatik ince ama sürekli.

Dün öldü.

Çatısız o buz kaslı yabancılar,
havayı buharlaştıracak kadar uzun süre ağladılar.

Dillerinin altında gömülü olan düşündükleri kelimeleri hayal ettiler.
mahrem sandıklarından çıkardılar
birbirlerine ikram ettiler

Söyle bana,
tavanının sadece daha yavaş bir çöküş biçimi olmadığına yemin edebilir misin?
Bunu okuduğunda, sanki her kelime
buzun diğer tarafında dinleyen birilerini eritecektir

Oku onlara sessiz,
kar yağar,
paramparça olmuş
hayallerin yankıları alacakaranlıkta erisin.

özür dilerim

omuzunuza kurşun gibi bir çuval bıraktım.
şir yazmışım aslında sadece ağlayacaktım

şire ilham veren short video
<https://www.youtube.com/shorts/YsiHZhCksBc>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637887/mukavva-yuvalar.html>

Yüzün adresindi

sendeydi adresim bulurdun dedin
yalnız bir kilitsiz kapın duruyor
vardı ki dilimde bir kaç tarifiñ
damaklara deyip yol soruyor

içimi geziyor resmi yüzünün
sen sanki evimsin yolu bilinen
aklımda sanrısı çok dünün
sorun şunda belki ismin silinen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1638236/yuzun-adresindi.html>

Kırık kalpler hastanesi

Hasta bir bekleyişin yatağıdır
Burası kimsesizliğin pencere kenarında,
üçüncü koğuşun manzarası gam pınarı.
bahar yağmuru gibi çekilip gitmişe adanmış,
Her inleme, onursuz bir vedanın yarası.
nemlenen camından pervaza düşer her damla,
birikir yuvarlanamaz gözlerim sanki onu tutar
Sessizliği dinler Stetoskoplu hemşire,
hastanın adı burada yokluğun adıyla yatar

Hasta gülüşünde gelecek kışın ayazı
Tavan çocukluğumun badanasını hatırlatır,
parmaklarında kan var dinmemiş
Bir yemin, bir yüzük, bir karanfil solmuş,
Yüreğe saplanan hançer çıkarılır usulca.
hastanın feryadı gözlerimde donmuş bir nehir,
dağıtır yüreğimi şarapnel paramparça.
onu sarmalayan bandajlar, aslında,
İhanetin soğuk acısıdır,saplanıp kalan

Hasta bakışı suya hasret kuru duvar, emer beni
Dördüncü kat, sağ koridor, kapı numarasız,
Çocuk rüyası görmüş uyanıp kalmış yapayalnız.
Cebinde eski bir sinema bileti, sararmış,
Mutluluk teşhisi konmuş, tedavisi imkansız.
yastığının altında cennetin yol tarifi saklanmış
her gece bir ışığı bekler kaybetmiş zamanı
Doktor raporunu yazar 'Kalp, sönmüş bir yıldıza tutkun,
Tedavisi; hatıraların yalan morfiniyle harmanı.

Hasta yeni filizlenen taze dal, sarkan
Bahçedeki erguvan ağacının gölgesinde,
Bandajlı kalbine şiirle pansuman yapılan.
yarın'a dair bir kelimeyi mırıldanır dudakları,
kırılmış ağızından kaçan bir kelime parçası.
Hastanenin kayıt defteri yazdığım not ki:
En derin çatlak, en güzel çiçeğe yuvadır toprakta!

Burada her kalp kırığı, bir satırın ilhamıdır.
Her acı, mürekkebe dönüşür ellerimde.
Tedavi değildir belki, anlaşılmak...
Kırık Kalpler Hastanesi'nin gerçek ve tek merhemidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1638400/kirik-kalpler-hastanesi.html>

Hasret

Pencereyi açtı Hasret
bağırıyor içimde deli karı
her günün sonunda eziyet
Hasret bu gecenin de pişekarı

şirret bir ruj sürer boyanır
inletir tüm azametini takınır
Tam içim geçti derken
gönlüm bir gam tekkesinde uyanır

Şeyhi olmuş acının Hasret
başlar tepemde inlemeler
çöker tavan, boşalır deniz
birlikte kazayı eda ederiz

Kapanır kapı sert şutuyla
Uyur Hasret suda serinler gibi
Dolanırım belki ölür umuduyla
Parmak ucumda balerinler gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1638709/hasret.html>

Gölgelerin Süründüğü Yer

Alçaklığın, solmakta olan gelin otunun çiçek açmasını beslediği yerde,
Solucan tohumunun gögeli göletteki sürünen kavrayışıyla,
Her alçak, acı, lanetli kasvetten içer,
Işığın öz şekilli rüyaları zayıflayıp sevgiyle büyürken.

Utañ verici gökyüzünün altında bir yürek tohumu kırılır,
Şekerli tatlılığı zehirli gözyaşlarına dönüşür,
Kehanet rüzgarları sessiz bir çığlığı söyler,
Parlak yapraklar düşerken, yıllar içinde solarak.

Kaldıraçlı adam paslı, ağrıyan zincire zorlanır,
Derin bir alçaklıkta, hiçbir gelin yükselemez,
Bir akrinil yara izi hafızanın soğuk lekesini işaretler,
Sülfinil nefesiyle, boyun eğmez gökyüzünün altında.

Yine de her zaman boyunca, gölgeler yumuşakça sürünür—
Geçmişte gömülü olanı şimdiki zaman saklayamaz.

Descent's Wormwood: where Shadows Crawl

where abasement breeds the fading brideweeds bloom,
By wormseed's creeping grasp in shadowed pond,
Each abaser drinks from bitter, cursed gloom,
While euhedral dreams of light grow faint and fond.

A heartseed breaks beneath the abashed sky,
Its saccharide sweetness turned to poisoned tears,
The prognostic winds sing of a muted cry,
As shiny leaves fall, withering through the years.

The leverman strains on rusted, aching chain,
In deep abaseness, no bride shall arise,
An acrynyl scar marks memory's cold stain,
With sulfinyl breath beneath unyielding skies.

Yet through the everywhen, shadows softly creep—
What's buried in the past the present cannot keep.

Betrayal grew poison roots,
lost in its ash.
The past's buried thing:
this weary vessel spills

#body_remembering #poisoned_root #time_shadow #unburiable_light #vessel_spills

Autorank 6.7 Similarity: 6.4, Images: 1.4/3, Tildes/etc: -0.2, Cliches: -0.8

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1639221/golgelerin-surundugu-yer.html>